

Školní vzdělávací program

pro základní umělecké vzdělávání

Základní umělecká škola

Zliv

Základní škola a Základní umělecká škola
Zliv, okr. České Budějovice

1. Identifikační údaje

Název ŠVP:

Školní vzdělávací program pro základní umělecké vzdělávání
„ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA ZLIV“

Předkladatel:

Základní škola a Základní umělecká škola, Zliv, okres České Budějovice Lidická 315,
373 44 Zliv, tel: 387 799 323, ZUŠ: 387 7993 494 e-mail: info@zsliv.cz www.zsliv.cz
IČO: 00581623

Identifikátor právnické osoby: 600 057 364
IZO ZUŠ: 114 200 459

ředitel školy: Ing. Milan Macas, DBA

koordinátor ŠVP: MgA. Jana Zavičáková

Zřizovatel:

Město Zliv
Dolní náměstí 585, 373 44 Zliv tel: 387 001 193, e-mail: mu.zliv@sendme.cz IČO:00245721

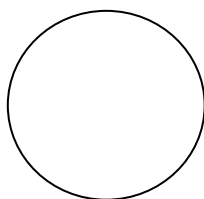
starosta města: Radek Rothschedl

Platnost dokumentu:

Datum účinnosti: 1. 9. 2025

Datum platnosti: 4. 6. 2025

Ve Zlivi dne 4. 6. 2025

Ing. Milan Macas, DBA
ředitel školy

2. Charakteristika

Základní umělecká škola je součástí subjektu Základní škola a Základní umělecká škola, Zliv, okr. České Budějovice. Spojení se základní školou má zjevné výhody ekonomické a organizační:

- Společné řízení a ekonomika školy
- Možnost využívání prostor a materiálního vybavení druhé školy
- Snadný přechod žáků z jedné školy do druhé bez nutnosti opustit budovu
- Využívání školní jídelny zaměstnanci ZUŠ
- Možnost spolupráce na společných projektech
- Možnost realizace akcí většího rozsahu, např. pořádání krajské přehlídky Zlivská kytara

Organizace základního uměleckého vzdělávání (RVP)

Základní umělecké vzdělávání se člení podle § 109 zákona č. 561/2004 Sb. na přípravné studium, základní studium I. a II. stupně, studium s rozšířeným počtem vyučovacích hodin a studium pro dospělé.

Vzdělávání v Přípravném studiu zahrnuje poznávání, ověřování a rozvíjení předpokladů žáků a jejich zájmu o umělecké vzdělávání. Žáci jsou vedeni k elementárním návykům a dovednostem, které jsou důležité pro jejich další umělecký vývoj. Vzdělávání probíhá zpravidla ve skupině dvou nebo více žáků a je určeno žákům od 5 do 7 let.

Vzdělávání na I. stupni základního studia je sedmileté a je zaměřeno na rozvíjení individuálních dispozic žáků. Progresivní vzdělávání připravuje žáky především na neprofesionální umělecké aktivity, ale i na vzdělávání ve středních školách uměleckého či pedagogického zaměření a na konzervatořích. Vzdělávání probíhá zpravidla individuálně nebo ve skupině dvou žáků.

Vzdělávání na II. stupni základního studia je čtyřleté a klade důraz na praktické uplatňování získaných dovedností a hlubší rozvoj zájmů žáků. Umožňuje jejich osobnostní růst v rámci aktivní umělecké činnosti a inspiruje k dalšímu studiu. Vzdělávání probíhá individuálně.

Studium s rozšířeným počtem vyučovaných hodin poskytuje žákům s vynikajícími vzdělávacími výsledky rozsáhlejší, hlubší a obsahově náročnější studium, které je připravuje ke studiu ve středních, vyšších odborných i vysokých školách s uměleckým nebo pedagogickým zaměřením a případně je směřuje k výběru povolání.

Studium pro dospělé umožňuje zájemcům o tento typ studia další rozvoj v uměleckých oblastech v metodicky fundovaném prostředí v souladu s koncepcí celoživotního vzdělávání.

2.1. Počet oborů, velikost

Základní umělecká škola ve Zlivi poskytuje umělecké vzdělání ve třech oborech:

hudební obor	(dále jen HO)
výtvarný obor	(dále jen VO)
taneční obor	(dále jen TO)

Celková kapacita ZUŠ je 220 žáků a v posledním roce se celkový počet žáků zvýšil díky nově založenému Tanečnímu oboru.

2.2. Historie a současnost školy

Zliv je město v Jihočeském kraji, ležící 10 km severozápadně od Českých Budějovic a 4 km západně od Hluboké nad Vltavou.

Samostatná Lidová škola umění byla zřízena v městě Zliv k 1. 9. 1987. tři roky předtím byla pobočkou při LŠU v Českých Budějovicích. Ředitelkou školy byla Mgr. Vilma Manová a na LŠU v té době působil pouze obor hudební, škola měla 11 učitelů a 118 žáků. Škola byla umístěná v nádherných prostorách Kuklovy vily až do června 1997. Od školního roku 1990/1991 se změnil původní název LŠU na Základní uměleckou školu a škola získala novou ředitelku, paní Zdeňku Strnadovou. V tomto školním roce se také rozšířila výuka v ZUŠ o literárně-dramatický obor a škola se tak rozrostla o dalších 60 žáků.

Od 1. ledna 1995 došlo k zásadním změnám. Po dohodě Školského úřadu v Českých Budějovicích a města Zliv se základní umělecká škola spojila se základní školou do jednoho právního subjektu Základní škola a Základní umělecká škola, Zliv, okr. České Budějovice.

Zřizovatelem této příspěvkové organizace je město Zliv, ředitelem školy byl jmenován Mgr. Jan Režný a do funkce zástupce ředitele pro ZUŠ byla po úspěšném konkurzu jmenovaná MgA. Jana Zavičáková.

V roce 2021 byl jmenován novým ředitelem Ing. Milan Macas.

V létě roku 1996 byla zahájena přestavba budovy I. stupně v ZŠ, budova byla opatřena střešní nástavbou projektovanou pro potřeby ZUŠ. Nová nástavba má 8 učeben, výtvarný ateliér a hudební sál s kapacitou 100 diváků.

Od školního roku 1997/1998 pracuje ZUŠ Zlív v nových prostorách, které zcela vyhovují umělecké výuce. Původní objekt Kuklovy vily město vrátilo v restituci původnímu majiteli.

V tomto školním roce byla také nově zahájena výuka ve Výtvarném oboru.

V roce 2003 byl zrušen Literárně dramatický obor v souvislosti s ukončením pracovního poměru s jeho vedoucím, za něhož se nepodařilo nalézt rovnocennou náhradu.

2.3. Charakteristika pedagogického sboru

Pedagogický sbor základní umělecké školy ve Zlivi je již řadu let stabilizovaný a je plně kvalifikovaný, průměrný věk pedagogických pracovníků je 49,1 let. Většina pedagogů je aktivními muzikanty.

2.4. Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce

- koncerty žáků ZUŠ
- vánoční koncert dětského pěveckého sboru Skřivánek a přípravného dětského pěveckého sboru Jahůdky
- vánoční koncert žáků ZUŠ
- koncert učitelů ZŠ a ZUŠ Zlív, žáků a rodinných příslušníků
- koncerty v rámci ZUŠ OPEN
- od roku 1996 pravidelné každoroční pořádání krajské soutěžní přehlídky kytarové hry „Zlivská kytara“
- prezentace absolventů školy – absolventské koncerty, výstavy
- výtvarný ateliér se každoročně významně podílí na výzdobě školních prostor
- výchovné koncerty pro MŠ
- koncerty pro širokou veřejnost

2.5. Vybavení školy a její podmínky

Škola v současné době nabízí výuku v 10 učebnách, které jsou standardně vybaveny hudebními nástroji, některé také audiovizuální a výpočetní technikou. Výtvarný ateliér má k dispozici hrnčířský kruh a keramickou pec, výuka výtvarného oboru probíhá z důvodu velkého počtu žáků ve dvou učebnách. Všechny učebny ZUŠ jsou pro výuku plně využity, včetně koncertního sálu. Škola disponuje základním inventářem hudebních nástrojů, které si žáci mohou za poplatek pronajmout.

3. Zaměření školy a její vize

Zaměření: Základní umělecká škola Zliv poskytuje základy vzdělání v jednotlivých uměleckých oborech – hudebním a výtvarném. Je součástí systému uměleckého vzdělávání v ČR.

Vize školy: ZUŠ Zliv se profiluje jako škola, jejímž posláním není pouze příprava studentů na dráhu profesionálního umělce. Většina studentů tyto ambice ani nemá. Škola si klade za svůj prvořadý cíl obohatit duchovní život všech svých žáků především schopností vnímat a prožívat hudbu nebo výtvarné umění, umět se vyjadřovat prostřednictvím vlastní interpretace. Škola vychází z teze, že tyto dovednosti může získat a rozvíjet téměř každý jedinec, tj. ke studiu jsou přijímáni všichni žáci, kteří prokáží alespoň elementární hudební nebo výtvarné předpoklady. U nich pak rozvíjí a kultivuje umělecké nadání. Současně škola vytváří platformu pro vyhledávání umělecky mimořádně nadaných jedinců, které připravuje ke studiu na středních školách uměleckého zaměření.

Základní umělecké vzdělávání má podobu dlouhodobého, systematického a komplexního studia, jehož kvalita je zajišťována prostřednictvím vlastního hodnocení školy a externí evaluace.

Organickou součástí činnosti ZUŠ ve Zlivi je systematické upevňování role školy jako kulturního centra města.

3.1. Cíle základního uměleckého vzdělávání (RVP)

Pro základní umělecké vzdělávání se stanovují tyto cíle:

- *utvářet a rozvíjet klíčové kompetence žáků, kultivovat tím jejich osobnost po stránce umělecké a motivovat je k celoživotnímu učení*
- *poskytnout žákům základy vzdělání ve zvoleném uměleckém oboru s ohledem na jejich potřeby a možnosti*
- *připravit žáky po odborné stránce pro vzdělávání ve středních a vyšších odborných školách uměleckého nebo pedagogického zaměření a na konzervatořích, případně pro studium na vysokých školách s uměleckým nebo pedagogickým zaměřením*
- *motivovat žáky k učení a spolupráci vytvořením příznivého sociálního, emocionálního a pracovního klimatu*

3.2. Klíčové kompetence v základním uměleckém vzdělávání (RVP)

Klíčové kompetence definované pro základní umělecké vzdělávání jsou kompetence specifické a představují souhrn vědomostí, dovedností a postojů důležitých pro rozvoj žáka po stránce umělecké a pro jeho budoucí uplatnění v praktickém i profesním životě. Utváření těchto specifických klíčových kompetencí je zaměřeno především na rozvoj schopností žáků tvořit, vnímat a interpretovat umělecké dílo. Osvojení těchto kompetencí umožní žákovi vytvořit si pozitivní vztah k umění a kultuře, k ostatním lidem i k sobě samému. Při utváření klíčových kompetencí v základním uměleckém vzdělávání jsou využívány kompetence, které žáci získali či postupně získávají v předškolním, základním, středním, vyšším odborném i jiném vzdělávání.

Utváření a rozvíjení klíčových kompetencí je celoživotním procesem. Podstatou základního uměleckého vzdělávání je vybavit žáky kompetencemi na takové úrovni, která je pro ně vzhledem k jejich osobnímu maximu v dané etapě dosažitelná. Smyslem tedy není definitivní dosažení klíčových kompetencí, ale neustálé směřování k nim.

Klíčové kompetence jsou formulovány jako společné pro všechny umělecké obory základního uměleckého vzdělávání.

Kompetence k umělecké komunikaci

Žák:

- *disponuje vědomostmi a dovednostmi, které mu umožňují samostatně volit a užívat prostředky pro umělecké vyjádření*
- *proniká do struktury a obsahu uměleckého díla a je schopen rozeznat jeho kvalitu*

Kompetence osobnostně sociální

Žák:

- *disponuje pracovními návyky, které jsou utvářeny soustavnou uměleckou činností a které formují jeho morálně volní vlastnosti a hodnotovou orientaci*
- *účelně se zapojuje do společných uměleckých aktivit a uvědomuje si svoji odpovědnost za společné dílo*

Kompetence kulturní

Žák:

- *je vnímavý k uměleckým a kulturním hodnotám a chápe je jako důležitou součást lidské existence*
- *aktivně přispívá k vytváření i uchování uměleckých hodnot a k jejich předávání dalším generacím*

4. Výchovné a vzdělávací strategie

4.1 Hudební obor

Základem vzdělávání v hudebním oboru je individuální výuka v hodinách jednotlivých vzdělávacích zaměření (nástroje). V nižších ročnících lze žáky vzdělávat ve skupině dvou i více žáků. Základní výchovnou a vzdělávací strategií školy je působení na žáka po všech stránkách, která musí být v souladu s individuálním přístupem ke každému žákovi, a to s ohledem na jeho fyziologické, mentální a osobnostní předpoklady a s přihlédnutím k úrovni jeho uměleckého nadání.

Pedagog žáky motivuje svými dovednostmi, vědomostmi, celkovým přehledem, a především pozitivním přístupem. Zejména v rámci kolektivní výuky vytváří nekonfliktní prostředí, akceptuje jednotlivé názory, vede žáky k utužování vzájemných vztahů a k týmové práci. Žáky vede k uvědomění si individuálního podílu na výsledcích kolektivní práce. Klade důraz na pozitivní vztahy mezi učitelem a žáky, i mezi žáky navzájem, na vzájemné respektování se, žáky učí toleranci k odlišným názorům, přístupům a stanoviskům.

Nedílnou součástí pedagogického procesu je i vedení žáků k samostatnému myšlení, ke schopnosti reálně zhodnotit svůj výkon, případně přijmout i kritiku.

Obecný teoretický hudební základ získají žáci především v hodinách hudební nauky, které jsou povinné v rozsahu stanoveném ve školním učebním plánu. Individuální výuka spolu s hudební naukou tvoří základ pro osvojování **kompetence k umělecké komunikaci**.

Kompetence osvojené v individuální výuce a hudební nauce mohou být dále rozvíjeny v předmětech Komorní a souborová hra, Sborový zpěv, Čtyřruční hra a Komorní zpěv nejpozději v ročníku stanoveném ve školním učebním plánu. Tyto předměty významně přispívají k osvojování **osobnostně sociální kompetence**.

Dosažené výsledky ve výchovně vzdělávacím procesu prezentuje žák na žákovských koncertech. Prostřednictvím koncertů jsou žáci vedeni nejen ke kvalitní interpretaci, ale zároveň ke kultivovanému společenskému vystupování. Aktivní i pasivní účast na koncertech je nezastupitelná pro utváření **kulturní kompetence**.

Součástí výchovné a vzdělávací strategie je systém hodnocení – viz kapitola 8 (Hodnocení žáků a vlastní hodnocení školy).

4.2 Výtvarný obor

Základem vzdělávání ve výtvarném oboru je skupinové vyučování s přihlédnutím k individualitám žáků. Učíme žáky ovládat základní vyjadřovací prostředky, poznávat různé výtvarné postupy a technologie, spojit představu a záměr s používaným materiálem, prostorem, nástrojem a výtvarnou technikou. Podporujeme individuální manuální a výtvarné schopnosti žáka. Žák je vhodnou formou motivován, je kladen důraz na prezentaci výtvarných prací. Žáci jsou vychováni k aktivní spolupráci ve skupině, při práci na společném díle je rozdělována role ve skupině, práci ve skupině chápeme jako prostředek sociálního kontaktu. Žáci jsou vychováni k aktivní spolupráci.

Základy výtvarných dovedností a znalostí získají žáci především v hodinách přípravné výtvarné výchovy, která je povinná a odpovídá plně rozsahu školního vzdělávacího plánu. Přípravná výtvarná výchova je východiskem pro porozumění výtvarnému umění.

Vzdělávací obsah oboru je členěn do vzájemně provázaných a podmiňujících se oblastí **Výtvarná tvorba a Recepce a reflexe** výtvarného umění.

Výsledky žák prezentuje na výstavách či soutěžích různé úrovně (mezinárodní nevyjímaje), na samostatných výstavách nebo v tisku. Prostřednictvím prezentace vlastních prací jsou žáci vedeni k tvořivému výtvarnému myšlení, vlastnímu výtvarnému projevu a celoživotnímu vztahu k výtvarné kultuře.

Osvojování všech klíčových kompetencí je v činnosti výtvarného oboru organicky a systematicky včleněno do veškerých aktivit.

4.3 Taneční obor

Taneční obor v základním uměleckém vzdělávání umožňuje prostřednictvím pohybových a tanečních aktivit komplexně a systematicky rozvíjet jedince po stránce tělesné a duševní. Každému žákovi – podle míry jeho schopností a zájmu – poskytuje základy odborného vzdělání, které mu umožní uplatnit se jako tanečník při nejrůznějších neprofesionálních aktivitách, v povoláních, pro která je kultura pohybu vhodným předpokladem, případně pokračovat v dalším studiu směřujícím k profesionálnímu působení.

Vzdělávání v tanečním oboru žáka seznamuje se stavbou i strukturou lidského těla, zákonitostmi pohybu a poskytuje mu orientaci v různých oblastech spojených s tanečním projevem a kulturou pohybu.

Vzdělávací obsah tanečního oboru je členěn do dvou vzájemně provázaných a podmiňujících se oblastí – **Taneční tvorba a interpretace a Recepce a reflexe tanečního umění** a je tvořen **očekávanými výstupy** s důrazem na jejich praktické využití.

Prostřednictvím vzdělávací oblasti **Taneční tvorba a interpretace** se žáci seznamují se základy tanečních technik. V této oblasti se rozvíjí technika pohybu jako systém specifických prostředků komunikace. Žáci se seznamují se způsoby rozvoje a kultivace koordinačních, silových a vytrvalostních schopností, včetně kompenzace sekundárních dopadů fyzické zátěže na organismus. Ve vzdělávací oblasti **Recepce a reflexe tanečního umění** si žák rozvíjí schopnosti porozumět komunikačnímu obsahu uměleckého díla a umělecké dílo hodnotit, chápat taneční umění v souvislostech, hodnotit prováděný pohyb i umělecký projev.

5. Vzdělávací obsah uměleckých oborů

5.1 Hudební obor

5.1.1. Vzdělávací zaměření Přípravná hudební výchova

Charakteristika předmětu:

V přípravné hudební výchově je hravou formou podchycen zájem dětí o hudbu a na základě těchto předpokladů rozvíjeny jejich hudební schopnosti, dovednosti a návyky. Aktivizuje a podněcuje se jejich tvořivost v elementárních činnostech pěveckých, instrumentálních, pohybových a poslechových. Součástí výchovně vzdělávacího procesu je zjišťování, sledování a usměrňování zájmu žáků se zřetelem na možnosti jejich dalšího studia v základní umělecké škole.

Učební plán

	Týdenní minimální dotace	
	1.r	2.r
Přípravná hudební výchova	1	1
Příprava ke hře na nástroj*	1	1

Poznámka * výuka probíhá individuálně či ve skupinkách dvou a více žáků na základě doporučení učitele a souhlasu zástupce ředitele školy, učební osnovy – viz učební osnovy jednotlivých vyučovacích předmětů.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Přípravná hudební výchova

Přípravná hudební výchova – kolektivní forma výuky se zaměřením na nástrojovou hru

Přípravná hudební výchova 1. ročník

Rozvíjení pěveckých a intonačních schopností:

Žák

- při zpěvu stojí přirozeně, nadechuje nosem, zpívá polohlasně
- zpívá nápodobou podle sluchu
- nachází základní tonální vztahy a intonaci zpěvem elementárních lidových písní v rozsahu dětské melodiky
- proniká do grafického znázornění písní

Rozvíjení rytmického a pohybového citění:

Žák

- rytmitizuje slova a říkadla
- vytleská jednoduchý rytmus
- pohybem vyjadřuje náladu a reaguje na rytmus znějící skladby

Rozvíjení sluchové představivosti:

Žák

- odliší stoupající a klesající melodii
- rozliší tón dlouhý a krátký, vysoký a nízký, silný a slabý

Schopnost dynamického a tempového citění:

Žák

- reaguje na změny tempa pohybem
- rozeznává sluchem sílu tónu slabě a silně, tempo rychlé a pomalé

Instrumentální činnosti:

Žák

- využívá nástroje Orffova instrumentáře

Schopnost orientace v notovém záznamu:

Žák

- pozná notovou osnovu, klíč G, taktovou čáru, takt, notu a pomlku čtvrtovou, půlovou, celou
- uplatní znalost těch not, které aktuálně využívá při hře na zvolený hudební nástroj

Přípravná hudební výchova 2. ročník

Rozvíjení pěveckých a intonačních schopností:

Žák

- má povědomí o správném pěveckém postoji a nádechu při zpěvu
- tvořivě rytmizuje a melodizuje známá říkadla, ovládá hru na melodickou a rytmickou ozvěnu pomocí slovních spojení dle vlastní fantazie

Rozvíjení rytmického a pohybového citění:

Žák

- chůzí, během, poskokem rozvíjí své rytmické, metrické a tempové citění
- ovládá hru na tělo
- pozná a dokáže pohybem vyjádřit těžkou dobu

Rozvíjení sluchové představivosti:

Žák

- rozliší zvuk a tón, odliší stoupající a klesající melodii
- rozliší mužský, ženský a dětský hlas

Schopnost dynamického a tempového citění:

Žák

- rozezná sluchem p, mf, f, cres., decres., tempo rychlé, střední, pomalé

Instrumentální činnosti:

Žák

- hraje jednoduché ostináto na orffovské nástroje k danému textu nebo melodii

Schopnost orientace v notovém záznamu:

Žák

- umí napsat (pokud je již žákem ZŠ) notu celou, čtvrtovou, půlovou, dvojici not osminových
- pozná označení taktu 2 a 3 doběho
- pozná noty v rozsahu c1-c2

5.1.2 Vzdělávací zaměření Hra na akordeon

5.1.2.1 Studijní zaměření Hra na akordeon

Charakteristika předmětu:

Akordeon (harmonika) je nástroj s velkou tradicí a mnoha možnostmi využití, uplatňuje se tradičně v hudbě lidové a populární jako sólový, doprovodný i souborový nástroj, ale má tradici i ve vážné hudbě a ve World Music.

Má značnou škálu barevných odstínů, které lze měnit pomocí rejstříků. Hraje se na oběma rukama, pravé ruce je určen melodický hmatník klávesový („pianová harmonika“) nebo knoflíkový hmatník, levé pak hmatník basový.

Učební plán

		I.stupeň							II.stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na akordeon		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Volitelný předmět	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2

Učební osnovy předmětů Hudební nauka, Komorní a souborová hra a Sborový zpěv viz učební osnovy jednotlivých předmětů.

Předmět Komorní a souborová hra může žák navštěvovat na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Přípravné studium (PHV)

Žák

- správně sedí a drží nástroj
- správně vede měch
- postaví pravou ruku na klávesnici
- hraje podle sluchu jednoduchou písničku v pětiprstové poloze.

Základní studium I. stupně

1.ročník

Žák

- orientuje se v pravé ruce v rozsahu c' až c''
- v levé ruce čte a hraje v basovém klíči noty c,g,d,f
- zvládá základní funkci měchu,
- obrací měch dle značek
- hraje oběma rukama nejjednodušší cvičení na souhru rukou
- hraje lidové písně s velmi jednoduchým doprovodem v levé ruce

2.ročník

Žák

- orientuje se v pravé ruce v rozsahu h až g''
- podkládá palec pravé ruky
- zahraje stupnici C dur pravou rukou
- hraje tenuto, legato, staccato, hraje v dynamice p,mf,f
- hraje v rytmických hodnotách od osminové po celou
- v levé ruce zvládá hru doprovodu: basový tón – akord
- hraje cvičení a lidové písně dohromady.

3.ročník

Žák

- hraje tóny s křížky a bé
- hraje stupnice C, G, D, F dur pravou rukou přes jednu oktávu
- hraje terciové dvojmaty
- v levé ruce si osvojí basy v pomocné řadě: a,e,h,fis
- naučí se prstoklad durové stupnice v levé ruce
- hraje písně a drobné skladbičky dohromady
- naučí se hře z paměti.

4.ročník

Žák

- zdokonaluje se v samostatnosti a nezávislosti rukou
- orientuje se v pravé ruce do c'''
- zvládá základní rytmické útvary
- hraje durové stupnice přes jednu oktávu dohromady, akordy zvlášť
- pravou rukou hraje durové akordy tříhlasé v obratech harmonicky i rozloženě
- levou rukou hraje akordy jen v obratech
- využívá rejstříkování

5.ročník

Žák

- orientuje se v pravé ruce po celém rozsahu klávesnice
- zvládá hru ve vyšším tempu
- zlepšuje měchovou techniku a kulturu tónu
- hraje moll stupnice harmonické a melodické v obou rukou zvlášť
- moll akordy hraje pravou rukou harmonicky i v obratech tříhlasé
- levou rukou hraje moll akordy jednak v řadě moll akordů, jednak v obratech
- vnímá charakter a tempo skladby.

6.ročník

Žák

- zvládá stupňující se nároky na technickou a výrazovou stránku hry
- rozšiřuje dynamickou a výrazovou škálu
- hraje dur stupnice přes 2 oktávy, mollové přes 1 oktávu
- dur i moll akordy hraje dohromady
- osvojí si složitější rtmické útvary: synkopu, triolu, tečkovaný rytmus
- hraje jednoduchou dvouhlasou polyfonii
- dokáže rozlišit způsob hry podle žánru

7.ročník

Žák

- uplatňuje při hře všechny technické a výrazové dovednosti, osvojené během studia
- naučí se hrát v řadě dominantních septakordů levé ruky
- při hře písní se doprovází základními akordy dle harmonických funkcí
- zahraje doprovod lidové písně dle sluchu (polka, valčík)
- do repertoáru zařadí též skladby vyššího populáru.

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák

- orientuje se v různých hudebních stylech a žánrech
- udržuje a zvyšuje technickou úroveň hry technických cvičení zvolených s ohledem
- na výběr přednesových skladeb
- umí si vytvořit prstoklady a stanovit obraty měchu
- osvojí si hru v řadě zmenšených septakordů v levé ruce
- dle individuálních možností a je-li k dispozici barytonový nástroj naučí se hře na barytony

1. a 2. ročník

Žák

- má dobrou úroveň pohyblivosti prstů, hraje uvolněně a zná své možnosti
- dbá na tónovou kulturu
- ovládá všechny způsoby prstové a měchové artikulace
- uplatňuje se v souhře s jinými nástroji
- je samostatný ve studiu
- je schopen vlastního názorového vyjádření k dané skladbě.

5.1.3 Vzdělávací zaměření Hra na klávesové nástroje

5.1.3.1 Studijní zaměření Hra na elektronické klávesové nástroje

Charakteristika předmětu:

Pojmem elektronické klávesové nástroje se označují ty nástroje, jejichž zvuk je vytvářen elektronicky a obecně jsou známy pod názvem „keyboard“. Keyboard je moderní víceúčelový nástroj s bohatým uplatněním. Bývá používán jako nástroj sólový, doprovodný i jako součást hudebních souborů. Uplatňuje se v hudbě komorní (často nahrazuje cembalo, varhany apod.), zejména pak v hudbě taneční, populární.

Při výuce klademe důraz jednak na zvládnutí základní pianistické techniky tak, aby žákům nečinilo potíže kdykoliv přestoupit na výuku klavíru, jednak na rytmickou a harmonickou složku hry s cílem samostatně vytvářet doprovody. Vyspělejší žáky je třeba vést k co nejširšímu využití technických možností nástroje.

Učební plán

		I.stupeň							II.stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na elektrické klávesové nástroje		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Volitelný předmět	Čtyřruční hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2

Učební osnovy předmětů Hudební nauka, Čtyřruční hra, Komorní a souborová hra a Sborový zpěv viz učební osnovy jednotlivých předmětů.

Předmět Komorní a souborová hra může žák navštěvovat na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na elektronické klávesové nástroje

Přípravné studium (PHV)

Žák

- dokáže popsat nástroj a základní pravidla péče o nástroj
- umí správně sedět nebo stát u nástroje
- dle svých schopností používá základní postavení rukou na klaviatuře
- orientuje se na klávesnici
- využívá základní úhozy pro hru na elektronický klávesový nástroj
- reprodukuje jednoduché melodie nebo lidové písně dle sluchu

- dokáže doprovodit jednoduchou lidovou píseň dudáckou kvintou

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák

- uplatňuje při hře základní dovednosti a návyky: správné sezení nebo stání u nástroje, uvolněné držení těla, přirozený tvar ruky, koordinace obou rukou
- orientuje se na klávesnici
- je schopen zahrát jednoduchou píseň v pětiprstové poloze
- dle svých možností a schopností zvládá základní klavírní úhozy: portamento, legato, staccato
- zvládá hru oběma rukama dohromady
- orientuje se v houslovém a basovém klíči v přiměřeném rozsahu
- s pomocí učitele využívá při hře základní technické možnosti nástroje (např. metronom, jednoduchý rytmický doprovod)
- využívá jednoprstý doprovod k jemu oblíbeným jednoduchým písním

2. ročník

Žák

- zvládá hru dvojhmatů a akordů
- dokáže hrát dle akordických značek
- dle potřeby využívá při hře celý rozsah klaviatury
- hraje vybrané stupnice dur od bílých kláves a kvintakordy
- orientuje se v taktech 2/4, 3/4, 4/4
- umí reprodukovat jednoduchý rytmický zápis
- hraje jednoduché lidové písně z listu
- má přehled a povědomí o základních zvukových barvách

3. ročník

Žák

- při hře využívá dosud získané návyky a dovednosti (správné sezení u nástroje, uvolnění těla při hře, postavení rukou)
- dbá na správnou koordinaci obou rukou, orientuje se na nástroji
- ovládá základní technické prvky a druhy úhozů (portamento, legato staccato, odtah, hru dvojhmatů)
- hraje vybrané stupnice od bílých kláves (dur protipohybem, moll zvlášť) a dbá na správný prstoklad
- hraje snadné skladby pro klavír

- používá pojem T, D, S
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- dokáže samostatně pracovat se základními funkcemi nástroje a umí je použít k doprovodu lidové písně či jednoduché melodie
- využívá základní funkce nástroje (intro, ending, dual voice, harmony atd.)
- hraje lidové písně a snadné skladby s automatickým doprovodem s využitím T, D, S

4. ročník

Žák

- používá při hře rozpětí prstů dle svých fyziologických dispozic
- umí zahrát složitější rytmické útvary
- hraje vybrané stupnice dur protipohybem, stupnice moll zvlášť, T5 a obraty zvlášť
- rozlišuje tanec (polka, valčík), píseň
- zvládá hru jednodušších písní z oblasti populární hudby
- při hře využívá různé zvukové možnosti nástroje (rejstříky, efekty)
- je schopen zahrát snadný nástrojový doprovod a doprovázet vlastní vokální projev
- je schopen souhry s jiným nástrojem

5. ročník

Žák

- zvládá hru technicky náročnějších skladeb
- hraje vybrané stupnice dur spolu s akordy a obraty dohromady, stupnice moll a akordy zvlášť
- umí zahrát jednoduchou polyfonní skladbu
- dokáže zahrát jednoduché melodické ozdoby v souvislosti s probíraným hudebním materiálem
- ovládá základy pedalizace a dokáže je využít při hře, uplatňuje sluchovou sebekontrolu
- má povědomí o základních žánrech populární hudby
- umí samostatně vytvořit doprovod k jednoduché melodii či lidové písni s využitím akordových značek a základních funkcí nástroje
- umí doprovázet vlastní vokální projev

6. ročník

Žák

- zná harmonické značky a dokáže podle nich samostatně vytvořit jednoduchý doprovod

- transponuje vybranou lidovou píseň do jiné tóniny
- zahraje z listu přiměřeně obtížnou skladbu
- vnímá charakter a náladu skladby, při hře dokáže pracovat s dynamikou, agogikou, výrazem
- hraje vybrané stupnice dur a moll dohromady, T5 a obraty také dohromady
- aktivně se podílí na výběru skladeb dle vlastního zájmu
- dle svých individuálních možností a schopností doprovází jiný hudební nástroj nebo zpěv

7. ročník

Žák

- při hře uplatňuje všechny získané technické a výrazové dovednosti a návyky získané během studia
- uplatňuje sluchovou sebekontrolu
- využívá svých interpretačních dovedností výběrem skladeb složitějšího charakteru, skladeb jazzových či alternativních žánrů
- klade důraz na harmonickou a melodickou přesnost provedení, správného výběru daného rejstříku
- při hře využívá agogiku, dynamický úhoz, případně pedál
- umí samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- u skladeb s doprovodem samostatně vybírá rejstříky, rytmy a tempa
- umí používat při tvoření doprovodu dominantní septakord
- hraje vybrané mollové stupnice, T5 a jejich obraty dohromady
- dále hraje vybrané durové stupnice, T5 a obraty dohromady, hraje zvláště čtyřhlasý akord a velký rozklad
- je schopen doprovodit, jiný hudební nástroj či zpěv, dle svých individuálních schopností a možností se uplatňuje jako člen čtyřruční nebo komorní hry
- studium I. stupně ukončí veřejným absolventským vystoupením nebo závěrečnou zkouškou

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák

- upevní a zdokonalí dosud získané technické dovednosti a návyky: vyrovnanou pasážovou hru, kultivovaný úhoz, smysl pro hudební frázi
- hraje vybrané stupnice v různých rytmických variantách, vybrané akordy ve čtyřhlasé úpravě a velký rozklad
- hraje náročnější skladby různých stylových období (dle možností EKN)
- hraje technická cvičení a etudy konkrétně zaměřené ke zvládnutí studovaných skladeb
- ovládá hru základních melodických ozdob

- podílí se aktivně na výběru studovaného repertoáru
- dle svých individuálních schopností, zájmu a vybavení svého nástroje další funkce keyboardu (registrační paměť, nahrávání atd.)
- hraje z listu na úrovni 3. ročníku
- dokáže samostatně tvořit prstoklad zadaných skladeb
- dle svých individuálních schopností a možností doprovází mladší žáky, případně se uplatňuje jako člen souboru

3. a 4. ročník

Žák

- při hře využívá a propojuje všechny doposud získané návyky a dovednosti technické i výrazové
- cílevědomě zvyšuje technickou úroveň hry
- při studiu skladeb pracuje samostatně
- dokáže samostatně nastudovat skladbu dle vlastního výběru
- zná technické možnosti svého nástroje, je obeznámen s pokročilejšími funkcemi a dokáže je při hře využít
- dle předem stanovených kritérií dokáže zhodnotit svůj výkon i výkon jiného hudebníka
- umí samostatně vytvářet doprovody k písňím či tanečním skladbám dle akordových značek s využitím všech základních funkcí nástroje
- projevuje samostatnost při výběru skladeb k interpretaci
- dokáže zahrát jednoduchou skladbu z listu
- nejméně 2x ročně vystoupí na veřejném koncertě
- studium II. stupně ukončí veřejným absolventským vystoupením, na kterém předvede získané dovednosti v průběhu studia v ZUŠ, případně závěrečnou zkouškou

5.1.3.2 Studijní zaměření Hra na klavír

Charakteristika předmětu:

Klavír patří k nejrozšířenějším hudebním nástrojům a nabízí široké spektrum možností hudebního vyjádření pro svoje bohaté zvukové a výrazové možnosti. Uplatňuje se jako nástroj sólový i doprovodný, ve hře čtyřruční nebo komorní.

Hlavním cílem výuky je rozvoj osobnosti žáka tak, aby získal odborné hudební vzdělání, které mu umožní uplatnit se podle svých schopností v oblasti amatérské, případně profesionální. Hra na klavír je ideální prostředek k rozvoji celkové osobnosti dítěte, působí na fyzický a duševní potenciál tím nejlepším směrem. Znalost hry na klavír je nezbytným předpokladem pro pedagogy všech hudebních profesí a podmínkou pro studium učitelských oborů s hudebním zaměřením.

Učební plán

		I.stupeň							II.stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na klavír		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Volitelný předmět	Čtyřruční hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2

Učební osnovy předmětů Hudební nauka, Čtyřruční hra, Komorní a souborová hra a Sborový zpěv viz učební osnovy jednotlivých předmětů.

Předmět Komorní a souborová hra může žák navštěvovat na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na klavír

Přípravné studium (PHV)

Žák

- zná zásady správného sezení u klavíru, vědomě uvolňuje hrací aparát
- umí pojmenovat bílé klávesy
- vědomě uvolňuje hrací aparát
- ovládá hru portamento
- umí zahrát jednoduché melodicko-rytmické útvary a snadné lidové písně v rozsahu kvinty sám i s doprovodem učitele

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák

- uplatňuje při hře základní dovednosti: správné sezení u klavíru, uvolněné držení těla, přirozený tvar ruky, koordinace obou rukou
- orientuje se na celé klaviatuře
- rozeznává a aplikuje základní druhy úhozu – portamento, staccato, legato
- čte a reprodukuje notový zápis v obou klíčích minimálně v rozsahu c – g²
- ovládá prstoklad stupnic C dur – E dur a umí zahrát T5 k dané stupnici
- využívá při hře základní dynamiku p – f
- zvládá hru oběma rukama dohromady

- dbá na kvalitu zvuku

2. ročník

Žák

- využívá při hře celou klaviaturu a umí pojmenovat oktávy
- zvládá hru stupnic do 3 křížků v protipohybu v rozsahu nejméně dvou oktáv
- hraje T5 s obraty každou rukou zvlášť – tenuto, staccato, rozloženě
- čte a reprodukuje notový zápis v obou klíčích v rozsahu nejméně G – c3
- využívá při hře bohatší dynamickou škálu (mf, cresc., decresc. atd.)
- používá základní pracovní návyky při domácí přípravě
- transponuje lidové písně do snadnějších tónin
- zvládá jednoduchou pedalizaci
- uplatňuje elementární prvky polyfonní hry

3. ročník

Žák

- při hře využívá doposud získané návyky a dovednosti (správné sezení u nástroje, uvolnění těla při hře a přirozený tvar ruky)
- ovládá základní technické prvky a druhy úhozů (portamento, legato, staccato, odtah, hru dvojhmatů)
- ovládá hru vybraných durových stupnic v rovném pohybu a v protipohybu i v rychlejším tempu
- umí zahrát vybrané snadnější mollové stupnice a chromatickou stupnici každou rukou zvlášť
- hraje T5 s obraty k daným stupnicím oběma rukama dohromady
- umí při hře používat pedál
- ovládá koordinaci obou rukou
- vnímá náladu skladby a tuto náladu je schopen vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- zvládá hru snadných polyfonních skladeb
- dbá při hře na kvalitu tónu
- hraje lidové písně s doprovodem s využitím T, D, S

4. ročník

Žák

- používá širší rozpětí prstů dle svých fyziologických dispozic

- zvládá hru stupnic od černých kláves
- hraje cvičení na přípravu čtyřhlasého akordu a velkého rozkladu
- využívá u technických cvičení rytmické a úhozové varianty
- uplatňuje větší nezávislost rukou v oblasti rytmické, dynamické i úhozové
- je schopen používat při hře synkopický pedál
- hraje skladby různých stylů
- hraje čtyřručně se spolužákem nebo učitelem
- hraje písně s doprovodem podle sluchu nebo podle jednoduchých akordových značek

5. ročník

Žák

- zvládá rozpětí sexty, oktávy, techniku skoků
- dokáže rozvíjet vyrovnanost pasážové techniky po stránce úhozové i zvukové v rychlejším tempu
- hraje stupnice rovným a kombinovaným způsobem v rychlejším tempu
- hraje čtyřhlasé akordy s obraty a velký rozklad každou rukou zvlášť
- umí zahrát chromatickou stupnici
- realizuje melodické ozdoby v souvislosti s probíraným hudebním materiálem
- hraje skladby různých stylů a žánrů
- je schopen prakticky využít zásad polyfonní hry (vedení jednotlivých hlasů, odlišná artikulace, imitace)
- hraje čtyřručně, je schopen zahrát snadný nástrojový doprovod

6. ročník

Žák

- hraje durové a mollové stupnice rovným pohybem nebo kombinovaně v rychlém tempu
- hraje čtyřhlasé akordy s obraty, dominantní septakord a velký rozklad v rozsahu 4 oktáv
- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- dle svých schopností zvládá větší hudební formy (sonatina, sonáta, variace)
- aktivně se podílí na výběru skladeb na základě zhodnocení vlastních schopností
- dokáže na základě sluchové sebekontroly vyrovnávat poměr dynamiky mezi melodií a doprovodem
- hraje písně s doprovodem podle sluchu i s použitím akordových značek

7. ročník

Žák

- při hře uplatňuje všechny získané technické a výrazové dovednosti a návyky nabyté během studia
- ovládá prstoklad všech stupnic dur i moll a umí zahrát vybrané stupnice v rychlém tempu
- umí zahrát k dané stupnici čtyřhlasý akord s obraty a velký rozklad
- umí se orientovat v tóninách
- umí při hře využívat dynamiku, agogiku a pedál
- využívá při hře sluchovou sebekontrolu
- umí samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- samostatně penalizuje
- zvládá interpretaci přiměřeně náročných skladeb po stránce technické, výrazové i stylové
- zvládá hru z listu
- hraje čtyřručně a zvládá dle svých individuálních schopností a možností doprovod jiného nástroje

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák

- upevní a zdokonalí dosud získané pianistické dovednosti a návyky: vyrovnanou pasážovou hru, kultivovaný úhoz, smysl pro hudební frázi, plastičnost polyfonní hry
- hraje technická cvičení a etudy konkrétně zaměřené ke zvládnutí studovaných skladeb
- hraje přiměřeně obtížné polyfonní skladby
- podílí se aktivně na výběru studovaného repertoáru
- zvládá dle svých možností korepetice mladších žáků a hraje čtyřručně
- hraje z listu na úrovni 3. ročníku
- umí samostatně vytvořit doprovod k lidové písni
- nejméně 1x ročně vystoupí na veřejném koncertě

3. a 4. ročník

Žák

- při hře využívá doposud získané dovednosti a návyky v celém rozsahu nástroje
- cílevědomě zvyšuje technickou úroveň hry
- s pomocí pedagoga zvládá repertoár širšího rozsahu a různých žánrů a stylových období
- dokáže samostatně nastudovat skladbu dle vlastního výběru

- dokáže dle předem stanovených kritérií zhodnotit svůj výkon i výkon jiného hudebníka
- hraje z listu jednoduché skladby
- doprovází jiné žáky a hraje čtyřručně
- nejméně 2x ročně vystoupí na veřejném koncertě

5.1.4 Vzdělávací zaměření Hra na smyčcové nástroje

5.1.4.1 Studijní zaměření Hra na housle

Charakteristika předmětu:

Housle jsou strunný smyčcový nástroj se čtyřmi strunami laděnými v čistých kvintách. V evropské klasické hudbě mají hlubokou tradici. Významní skladatelé věnovali houslím důležitou část svého díla.

Studium houslové hry je náročné, ale zároveň podporuje rozvoj jemné motoriky, koordinace pravé a levé ruky a rozvoj intelektu. Housle jsou všestranně používaným nástrojem v téměř všech žánrech a to jako sólový nástroj s možností uplatnění v komorní i orchestrální hře.

Učební plán

		I.stupeň							II.stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na housle		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Volitelný předmět	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2

Učební osnovy předmětů Hudební nauka, Komorní a souborová hra a Sborový zpěv viz učební osnovy jednotlivých předmětů.

Předmět Komorní a souborová hra může žák navštěvovat na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na housle

Přípravné studium (PHV)

Žák

- dbá na správný postoj při hře, umí držet housle i smyčec
- odděleně nacvičuje držení houslí a smyčce
- hraje různými částmi smyčce na prázdných strunách se správnou polohou pravého lokte
- dokáže zahrát jednoduché lidové písně a cvičení na jedné struně

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák

- je schopen pojmenovat jednotlivé části nástroje
- zvládá základní péči o nástroj
- upevňuje správné elementární návyky pro přirozené a uvolněné držení těla při hře
- si rozvíjí smysl pro kvalitu houslového tónu na základě častého předehrávání učitele, dále pro vlastní sluchovou kontrolu a pro rozvíjení intonační představivosti
- umí správně pokládat prsty na struny
- pravou rukou lehce drží smyčec a hraje krátké i dlouhé smyky
- správně nasazuje smyčcem a tvoří znělý tón
- hraním lidových písní si zdokonalí melodickou a rytmickou představivost

2. ročník

Žák

- nadále propojuje správné návyky pro přirozené a uvolněné držení těla při hře
- hraje základní prstoklad bez posuvek
- umí zahrát krátké smyky u žabky, ve středu smyčce i u špičky
- plynule vede smyčec při přechodu z jedné struny na druhou
- zná základní hodnoty not a pomlky
- dbá o kvalitu a znělost tónu
- nadále rozvíjí intonační představivost a začíná používat intonační sebekontrolu

3. ročník

Žák

- při hře využívá doposud získané návyky a dovednosti (správné držení těla a nástroje, koordinace pohybu pravé a levé ruky)
- používá základní technické prvky hry (ovládání celého smyčce i jeho částí), tvoří kvalitní tón
- dokáže korigovat intonační postupy
- ovládá prsty v základních prstokladech
- má uvolněné prstové klouby a zápěstí pravé ruky
- zvládá propojení tónů – detaché
- umí hrát v základních dynamických odstínech – piano a forte
- dokáže sluchem posoudit znělost tónu a ovlivňovat jeho kvalitu
- má rozvinutou sluchovou představivost, upevňuje intonaci při soustavné sluchové sebekontrolě
- zahraje dur stupnice do 2 # a do 2 b
- svou hru nadále prohlubuje v souborové hře

4. ročník

Žák

- zvládá základy hry ve 3. poloze
- vnímá jemné intonační nuance
- kombinuje hru détaché a legáta
- umí přirozeně koordinovat pohyby pravé a levé ruky
- zahraje stupnice do 4 křížků a 4 bé
- hraje jednoduché etudy
- procvičuje hru z listu hraním kratších a lehčích skladbiček
- dle svých individuálních schopností je schopen svou hru uplatnit v komorní či souborové hře
- interpretuje skladby různých stylů a žánrů

5. ročník

Žák

- při hře požívá správné návyky pro přirozené a uvolněné držení těla
- zvládá hru jednoduchých dvojzvucích
- kombinuje hru v 1. a 3. poloze
- umí propojovat hru detaché, legáta a staccata a legáta
- zdokonalí vibrato při hře dlouhých tónů
- zahraje stupnice durové a mollové do 4# a do 4b
- hraje etudy a technická cvičení
- hraje v komorní nebo souborové hře

6. ročník

Žák

- orientuje se ve hře ve 2., 3. a 4. poloze, zvládá základní dvojhmaty

- nadále zdokonaluje techniku levé ruky
- upevňuje intonační jistotu a představivost při důsledné sebekontrolě
- vibruje i kratší hodnoty
- zvládá jemné dynamické rozdíly a vytváří kvalitní tón pomocí pravé ruky
- dokáže dát interpretované skladbě osobitý výraz
- hraje stupnice durové i mollové do poloh
- prohloubí hru z listu hraním snadných skladeb
- veřejně vystupuje s doprovodem klavíru i jako člen souboru

7. ročník

Žák

- upevňuje a využívá dosavadní získané dovednosti a návyky při hře
- rozvine technickou zručnost a tónovou kulturu
- dokáže hrát ve 2., 3., 4. a 5. poloze
- zvládá jemné výměny mezi polohami
- hraje řadové spiccato a martelé
- zahraje chromatickou stupnici od struny g
- zvládá hru stupnic durových i mollových do 2# a 2 b ve třech oktávách
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- uplatňuje se v komorní nebo souborové hře
- studium 1. stupně ukončí veřejným vystoupením nebo komisionální zkouškou

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák

- prohloubí doposud získané dovednosti a návyky při hře na housle
- umí sám kontrolovat intonační nuance
- ovládá jemné smykové kombinace v přednesovém materiálu
- zpřesňuje a rozvíjí pohybovou stránku techniky levé ruky
- používá kvalitní výměny všech poloh, nadále je prohlubuje a propracovává
- rozvine pohotovost při hře z listu
- hraje na violu v 1. poloze
- dokáže číst notaci v altovém klíči
- zdokonalí hudební paměť na skladbách menšího rozsahu
- svou hru nadále využívá při hře s doprovodem a v komorní nebo souborové hře

3. a 4. ročník

Žák

- při hře uplatní všechny získané technické a výrazové dovednosti a návyky nabyté během studia
- hraje kvalitním znělým tónem, samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- využívá volného pohybu levé ruky po celém hmatníku
- používá široké spektrum druhů smyků
- při hře využívá dynamiku, tempová rozlišení, vhodnou artikulaci, frázování, agogiku
- dokáže správně interpretovat skladby různých stylových období a žánrů
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- své dovednosti hry na nástroj plně využívá v komorní či souborové hře, při hře s doprovodem
- zvládá propracování všech poloh
- hraje i obtížnější dvojhmaty
- zahraje skladby menšího rozsahu hraje z paměti
- pokračuje ve hře na violu.
- ovládá 1., 2., 3. a půlovou polohu

5.1.5 Vzdělávací zaměření Hra na dechové nástroje

5.1.5.1 Studijní zaměření Hra na zobcovou flétnu

Charakteristika předmětu:

Zobcová flétna je dřevěný dechový nástroj s mechanickým tvořením tónů, má tvar obráceně kónický, tj. sbíhavý směrem od hlavičky ke konci. Je to nástroj s bohatou historií i literaturou. Pro předškolní děti představuje jednu z prvních možností aktivního seznámení se s instrumentální hudbou.

Hra na zobcovou flétnu je vhodnou přípravou pro všechny ostatní dechové nástroje, dále pak je zobcová flétna svébytným sólovým nástrojem s bohatou především barokní literaturou a skladbami 20. století. Vytváří celou rodinu a její využití od sopraninové, přes sopránovou, altovou, tenorovou až po basovou jí dává vyniknout také v hudbě komorní.

Učební plán

		I.stupeň							II.stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na zobcovou flétnu		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Volitelný předmět	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2

Učební osnovy předmětů Hudební nauka, Komorní a souborová hra a Sborový zpěv viz učební osnovy jednotlivých předmětů.

Předmět Komorní a souborová hra může žák navštěvovat na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na zobcovou flétnu

Přípravné studium (PHV)

Žák

- učí se správným návykům držení nástroje a správnému postoji při hře
- ovládá základní návyky bráničního dýchání
- ovládá hmaty a noty v tónovém rozsahu g1 – d2
- ovládá hru tenuto
- interpretuje jednoduché lidové písně a říkadla

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák

- zvládá základní péči o nástroj, umí pojmenovat jeho jednotlivé části
- ovládá vzpřímený postoj a uvolněné držení těla při hře
- používá techniku bráničního dýchání
- ovládá správné nasazování jazykem
- tvoří kvalitní tón, ovládá hru tenuto v tónovém rozsahu d1 – d2
- zahraje jednoduché melodie, cvičení nebo lidové písně v uvedeném rozsahu
- předvede hru s doprovodem nebo hru v duu
- rozezná a hraje hodnoty a pomlky celé, půlové, čtvrt'ové

2. ročník

Žák

- ovládá hru ve vzpřímeném a uvolněném postoji
- ovládá správné držení nástroje při hře
- dbá na dechovou techniku, zlepšuje kvalitu tónu
- ovládá správné nasazování tónu jazykem
- používá správnou artikulaci
- dbá na koordinaci tvoření tónu s prstovou technikou
- ovládá hru tenuto a legato v tónovém rozsahu c1 – f2 (dle schopnosti žáka lze rozšířit)
- používá získané dovednosti i k souhře s dalším nástrojem, umí hrát za doprovodu klavíru

3. ročník

Žák

- využívá získané návyky a dovednosti (správné držení těla a nástroje při hře, práce s dechem a jazykem)
- používá základní technické prvky (nasazení tónu, prstová technika, kvalitní znělý tón)
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a vnímá náladu skladby
- ovládá hru osminových not
- rytmicky správně zahraje čtvrt'ovou notu s tečkou
- zvládá hru tenuto, legato, staccato
- hraje v tónovém rozsahu c1 – a2
- zahraje durové stupnice a tónické kvintakordy do 2# a 1b, mollové jen aiolské
- je schopen dle svých schopností a dovedností souhry s dalším nástrojem
- interpretuje snadné a drobnější skladby různých stylových období

4. ročník

Žák

- rozezná běžná výrazová a agogická označení
- ovládá stupnice dur do 3# a do 3b, stupnice moll do 2# a 2b, tónické kvintakordy, dominantní a zmenšené septakordy
- hraje znělým a vyrovnaným tónem v tónovém rozsahu c1 – c3
- nadále při hře uplatňuje základy bráničního dýchání, ovládá správné nasazování jazykem
- používá artikulaci v různých rytmických obměnách a tempových označeních a tuto techniku dále rozvíjí ve vybraných etudách
- dle svých fyzických i mentálních schopností se postupně přeorientuje na základní altový nástroj – tempo přibírání altové flétny je individuální záležitostí každého žáka
- interpretuje vybrané přednesové skladby různých období přiměřené obtížnosti
- je schopen souhry s jinými hudebními nástroji, účastní se komorní nebo souborové hry

5. ročník

Žák

- používá altový nástroj jako nástroj základní
- dle svých schopností kombinuje hru na sopránovou zobcovou flétnu a na altovou zobcovou flétnu
- ovládá stupnice dur a moll do 3# a do 3b, tónické kvintakordy, dominantní a zmenšené septakordy
- hraje v celém rozsahu nástroje, při hře používá správné nasazování a tvoření tónu, ovládá brániční dýchání
- nadále používá a zkvalitňuje všechny druhy artikulací a složitější rytmické útvary
- zahraje z paměti alespoň kratší přehlednější skladbu
- je schopen kreativního samostatného cvičení stupnic, etud a přednesových skladeb
- je schopen souvislého veřejného vystoupení s doprovodem klavíru či v komorním souboru

6. ročník

Žák

- ovládá hru na altovou zobcovou flétnu, nadále kombinuje hru dle potřeb s ostatními typy zobcových fléten
- hraje kvalitním a znělým tónem v celém tónovém rozsahu nástroje f1 – g3
- při hře používá správnou techniku hry – brániční dýchání, správné nasazování tónu jazykem
- ovládá durové, mollové aiolské, harmonické a melodické stupnice do 4# a 4b, tónické kvintakordy, dominantní a zmenšené septakordy
- zvládá a procvičuje těžší prstová cvičení, přičemž používá správnou artikulaci a tím zdokonaluje dechovou techniku, zvláště v dlouhých frázích
- je schopen samostatné práce na přednesové skladbě zadané učitelem
- při hře využívá a používá dynamiku a tempová rozlišení
- hraje na veřejných vystoupeních s doprovodem klavíru či v komorním souboru

7. ročník

Žák

- při hře uplatňuje všechny získané technické i výrazové dovednosti a návyky nabyté během svého studia
- hraje kvalitním znělým tónem v celém tónovém rozsahu nástroje
- ovládá techniku bráničního dýchání
- při hře využívá dynamiku, tempová rozlišení, frázování a agogiku

- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů dle svých individuálních možností a schopností
- umí zahrát z listu
- větší pozornost věnuje přednesovému repertoáru, stupnice a etudy používá již jen jako doplněk k řešení konkrétních technických problémů
- ovládá elementární transpozici úměrně svým schopnostem
- nastuduje samostatně přiměřeně obtížnou skladbu
- uplatňuje se při hře v komorních souborech

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák

- používá altový typ nástroje stále jako nástroj základní
- při hře využívá v plné míře všechny doposud získané znalosti a dovednosti, umí a dokáže uplatnit všechny technické i výrazové prostředky v celém rozsahu nástroje
- užívá všechny druhy artikulací a postupně se učí technice dvojitého staccata
- do větší hloubky ovládá problematiku melodických ozdob
- hraje především přednesové skladby, technická a prstová cvičení, etudy i stupnice slouží již jen jako prostředek k řešení konkrétních technických problémů
- stále více se uplatňuje ve hře komorní a ve hře souborové, dle svých individuálních možností a schopností využívá při této hře všech typů zobcových fléten (sopraninovou, sopranovou, tenorovou a basovou)
- v kolektivní hře se přizpůsobuje ostatním nástrojům jak po stránce intonační, tak i po stránce rytmické a výrazové
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů, seznamuje se s přednesovými skladbami všech slohových období, umí zahrát z listu

3. a 4. ročník

Žák

- při své hře využívá v plném rozsahu všech výrazových a technických prostředků, dynamických možností svého nástroje v celém rozsahu nástroje
- orientuje se v základních prostředcích moderní techniky hry a dokáže dle svých možností a schopností tyto prostředky zapojit do své hry (např. dvojité staccato, frulato, vibrato)
- používá, prohlubuje a zkvalitňuje dechovou techniku, frázování a artikulaci
- pro rozšíření a zdokonalení prstové a dechové techniky hraje technická cvičení, etudy a stupnice, umí zahrát z listu
- všechny získané dovednosti uplatní v plné míře ve studiu přednesových skladeb různých stylových žánrů a období
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- orientuje se v různých slohových obdobích, dokáže samostatně nastudovat vybranou přednesovou skladbu

- bez problémů ovládá techniku dvojitého staccato, bezvadně se orientuje v problematice melodických ozdob
- co nejvíce se dle svých možností a schopností zapojuje v komorní a souborové hře, kde zároveň používá hru na všechny typy zobcové flétny dle potřeb a požadavků

5.1.5.2 Studijní zaměření Hra na příčnou flétnu

Charakteristika předmětu:

Příčné flétny jsou asijského původu a v Evropě se poprvé objevily ve 12. století. Předchůdcem je příčná píšťala, která se vyráběla ze zimostrázového dřeva. V 17. a v 18. století byla již vícedílným nástrojem a stala se součástí orchestrů. Příčná flétna patří do skupiny dřevěných dechových nástrojů, ačkoli se dnes vyrábí téměř výhradně z kovu. Je tradičně zastoupena ve všech symfonických, komorních i dechových orchestrech, velké využití má v hudbě komorní, používá se také v jazzu.

Moderní příčná flétna se skládá ze tří dílů – hlavice, středního a spodního dílu. Proud vzduchu je z úst namířen na hranu náustku, která ho rozděluje. Při tom vznikají vzduchové víry, jeden proud vzduchu je vždy odváděn ven a druhý dovnitř nástroje.

Příčné flétny se po staletí vyráběly ze dřeva. Nejvyšší flétny se dnes vyrábí ze zlata nebo ze stříbra, obvyklejšími materiály jsou niklová mosaz nebo speciální druhy oceli. Flétny mohou být zhotoveny z poněkud exotičtějších materiálů jako zinek, mosaz, titan. Další typy fléten: pikola, altová flétna, basová flétna.

Učební plán

		I.stupeň							II.stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na příčnou flétnu		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Volitelný předmět	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2

Učební osnovy předmětů Hudební nauka, Komorní a souborová hra a Sborový zpěv viz učební osnovy jednotlivých předmětů.

Předmět Komorní a souborová hra může žák navštěvovat na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na příčnou flétnu

Přípravné studium (PHV)

Žák

- dokáže o nástroj správně pečovat
- ovládá základní nátiskové dovednosti
- má osvojeny správné návyky držení nástroje a správný postoj při hře
- ovládá základní návyky bráničního dýchání
- ovládá hru tenuto v tónovém rozsahu g1 – c2 (cis2)
- ovládá princip správného tvoření tónu nasazením jazyka
- dle svých schopností interpretuje jednoduchá říkadla nebo lidové písně

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák

- zvládá základní péči o nástroj, umí pojmenovat jeho jednotlivé části
- ovládá vzpřímený postoj a uvolněné držení těla při hře
- dbá na techniku bráničního dýchání
- ovládá tvoření tónu a nasazování tónu jazykem
- ovládá hru tenuto v tónovém rozsahu g1 – cis2
- rozeznává a hraje hodnoty a pomlky celé, půlové a čtvrt'ové
- zahraje jednoduché melodie, cvičení nebo lidové písně v uvedeném rozsahu
- předvede hru s doprovodem nebo v duu

2. ročník

Žák

- hraje ve vzpřímeném a uvolněném postoji
- při hře ovládá správné držení těla
- dokáže sluchem posoudit znělost tónu a ovlivňovat jeho kvalitu
- ovládá správné tvoření tónu a nasazování tónu jazykem
- zvukově vyrovnaně zahraje sled tónů za sebou tenuto a legato ve cvičeních a v lidových písních
- ovládá hru v tónovém rozsahu d1 – cis2
- zahraje durovou stupnici do 1# a 1b, dokáže zahrát lidové písně a jednoduché skladbičky
- je schopen souhry s dalším nástrojem

3. ročník

Žák

- využívá získané návyky a dovednosti (správné držení těla a nástroje při hře, práce s dechem a jazykem)
- při hře používá základní technické prvky hry (nasazování tónu, prstová technika, kvalitní znělý tón)
- ovládá hru osminových not
- rytmicky správně zahraje čtvrtovou notu s tečkou
- ovládá hru tenuto a legato
- má osvojení hru přefukovaných tónů a hraje v tónovém rozsahu d1 – g2
- zahraje stupnice durové do 2# a 2b, stupnice mollovou do 1# a 1b a tónické kvintakordy
- interpretuje snadné drobnější skladby různých stylových období
- dokáže zahrát drobné skladbičky a lidové písně s doprovodem

4. ročník

Žák

- rozezná běžná agogická a výrazová označení
- hraje příjemným znělým a vyrovnaným tónem v tónovém rozsahu c1 – a2
- ovládá stupnice dur do 3# a 3b, stupnice moll do 2# a 2b, tónické kvintakordy
- dbá na koordinaci tvoření tónu s prstovou technikou
- dbá na techniku bráničního dýchání
- ovládá správné tvoření tónu a nasazování tónu jazykem
- přednesové skladby různých stylových období přiměřené obtížnosti interpretuje dle svých možností a schopností
- ovládá hru s doprovodem, dále v komorní nebo souborové hře

5. ročník

Žák

- zvládá dechovou techniku bráničního dýchání
- je schopen interpretovat dynamický a hudebně charakterový kontrast
- rytmicky správně zahraje ligaturu
- hraje znělým a vyrovnaným tónem ve všech používaných rejstřících nástroje
- hraje v tónovém rozsahu c1 – c3
- ovládá hru durových a mollových stupnic do 3# a do 3b, včetně tónických kvintakordů a jejich obrátů
- ovládá různé artikulační způsoby v kombinaci s prstovou technikou
- je schopen hrát s doprovodem a v komorním či jiném souboru

6. ročník

Žák

- při hře používá správnou techniku hry – brániční dýchání, správné tvoření tónu a nasazování tónu jazykem
- používá všechny druhy artikulací a má osvojeny složitější rytmické útvary
- hraje v tónovém rozsahu c1 – e3
- využívá dynamiku a tempová rozlišení
- ovládá hru durových a mollových stupnic do 4# a do 4b, včetně příslušných kvintakordů a jejich obrátů
- podle svých schopností hraje skladby různých stylů a žánrů
- zvládá hru z listu jednoduchého textu
- hraje na veřejných vystoupeních s doprovodem či v komorním souboru

7. ročník

Žák

- při hře uplatňuje všechny získané technické a výrazové dovednosti a návyky nabyté během studia
- hraje kvalitním znělým tónem
- dle svých možností a schopností ovládá a využívá tónový rozsah nástroje do g3
- procvičuje vybrané stupnice dur a moll včetně kvintakordů a jejich obrátů, chromatickou stupnici
- při hře využívá dynamiku, tempová rozlišení, vhodnou artikulaci, frázování, agogiku
- dokáže správně interpretovat skladby různých stylových období a žánrů
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- své dovednosti hry na nástroj plně využívá v komorní či souborové hře, při hře s doprovodem

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák

- při hře využívá v plné míře všechny doposud získané znalosti a dovednosti
- umí a dokáže uplatnit všechny technické i výrazové prostředky v rozsahu nástroje do a3
- zvládá všechny druhy artikulací
- především se věnuje přednesovým skladbám různých stylových období a žánrů

- hraje stupnice dur a moll do 4# a 4b a kvintakordy
- ovládá základní melodické ozdoby
- ovládá nátiskovou a dechovou techniku, hraje znělým tónem
- pravidelně se zapojuje do hry s doprovodem klavíru, komorní či souborové hry

3. a 4. ročník

Žák

- při hře plně využívá všechny doposud získané znalosti a dovednosti v celém rozsahu nástroje
- v plném rozsahu využívá všechny výrazové a technické prostředky a dynamické možnosti nástroje
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- používá správnou dechovou techniku, frázování a artikulaci
- pro rozšíření a zdokonalení prstové a dechové techniky studuje technická cvičení, etudy a stupnice
- umí se orientovat při hře z listu
- ovládá hru složitějších rytmických útvarů
- hraje především přednesové skladby s doprovodem klavíru
- umí samostatně nastudovat vybranou skladbu a uplatnit v ní technické a výrazové prostředky
- aktivně se zapojuje do hry v komorních souborech

5.1.5.3 Studijní zaměření Hra na saxofon

Charakteristika předmětu:

Saxofon je jeden z mnoha nástrojů zkonstruovaných v devatenáctém století stavitelem Saxem. Vytváří nástrojovou rodinu od sopránového nástroje až po basový, včetně nejrozšířenějších nástrojů – altového saxofonu a tenorového saxofonu. Uplatňuje se především v taneční hudbě a v jazzu. Výuka hry na saxofon je na naší ZUŠ koncipována stejně jako na ostatních nástrojích jako na základní nástroj, žák tedy nemusí nutně absolvovat přípravný nástroj, důležité jsou hudební a celkové tělesné předpoklady.

Učební plán

		I.stupeň							II.stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na saxofon		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Volitelný předmět	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2

Učební osnovy předmětů Hudební nauka, Komorní a souborová hra a Sborový zpěv viz učební osnovy jednotlivých předmětů.

Předmět Komorní a souborová hra může žák navštěvovat na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na saxofon

Přípravné studium (PHV)

Žák

- drží správně nástroj
- tvoří počáteční tóny v přiměřeném rozsahu
- rozliší stoupající a klesající melodii
- vytleská rytmus říkadel
- hraje krátké melodie
- nadechuje se správně v míře odpovídající tělesné zdatnosti

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák

- správně drží nástroj, má správné držení těla
- hraje vsedě, podle stupně fyzické vyspělosti též vstoje
- nasazuje tón jazykem
- při hře správně dýchá
- hraje tenuto v rozsahu g1 – c2

2. ročník

Žák

- zdokonalí techniku bráničního dýchání
- tvoří rovný tón
- umí hrát legato
- hraje v hodnotách od osminové po celou ve čtvrtových taktech
- hraje lidové písně, cvičení a jednodušší přednesové skladbičky

3. ročník

Žák

- ovládá hru ve vzpřímeném a uvolněném postoji, střídá ji s hrou vsedě
- rozlišuje tempová a dynamická označení
- ovládá hru staccato
- hraje v rozsahu c1 – a2
- dbá na koordinaci tvoření tónu s prstovou technikou

4. ročník

Žák

- rozezná běžná výrazová a agogická označení
- rozšiřuje tónový rozsah ve spodní poloze podle svých individuálních schopností, v horní poloze do c3
- prohlubuje techniku dýchání, dokáže zkoncentrovat výdech
- umí zahrát stupnice durové do tří křížků a bé, mollové do dvou křížků a bé

5. ročník

Žák

- ovládá různé artikulační způsoby v kombinaci s prstovou technikou
- dbá na správnou intonaci
- uplatňuje se v souhře s dalšími hudebními nástroji
- hraje vybrané přednesové skladby různých žánrů

6. ročník

Žák

- hraje běžné melodické ozdoby

- hraje durové stupnice do 4 křížků a bé, mollové do 3 křížků a bé s tónickými akordy
- kultivuje tón
- dokáže samostatně pracovat na skladbě zadané učitelem
- hraje na veřejných vystoupeních s doprovodem klavíru či v komorním souboru

7. ročník

Žák

- při hře uplatňuje všechny technické a výrazové dovednosti, jichž nabyl během studia
- ovládá techniku bráničního dýchání
- osvojil si základy techniky nátiskového vibrata
- při hře využívá dynamiku, tempová označení, frázování a agogiku
- větší pozornost věnuje přednesovému repertoáru

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák

- umí rozlišit a vytvořit různou zvukovou barvu tónu
- dokáže ve skladbě najít a využívat vhodná místa pro nádechy bez přerušování frází
- hraje v rozsahu b – f3
- umí základy improvizace s využitím pentatonické, případně i bluesové stupnice
- nastuduje náročnější skladbu

3. a 4. ročník

Žák

- zvládá stále obtížnější techniku hry
- prohlubuje dechovou techniku, frázování a artikulaci včetně swingové artikulace
- orientuje se v různých slohových obdobích
- umí zhodnotit vlastní interpretaci

5.1.5.4 Studijní zaměření Hra na trubku

Charakteristika předmětu:

Trubka je jeden z nejstarších dechových nástrojů žesťových a hra na ni má v Čechách dlouhou tradici. Uplatňuje se v mnoha souborech různých žánrů od vážné hudby přes dechovku, swing, jazz, až po ska. Hra na přípravný nástroj je žádoucí, ale není nutná, v posledních letech se hranice pro přijetí ke hře na trubku snížila a je dána základní tělesnou vyspělostí a stavem chrupu.

Učební plán

		I.stupeň							II.stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na trubku		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Volitelný předmět	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2

Učební osnovy předmětů Hudební nauka a Komorní a souborová hra a Sborový zpěv viz učební osnovy jednotlivých předmětů.

Předmět Komorní a souborová hra může žák navštěvovat na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na trubku

Přípravné studium (PHV)

Žák

- správně drží nástroj
- tvoří počáteční tóny v přiměřeném rozsahu
- vnímá výšku tónu, rozlišuje stoupající a klesající melodii vytleskává rytmus říkadel
- hraje krátké melodie
- správně se nadechuje v míře odpovídající tělesné zdatnosti

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák

- správně drží nástroj, má vhodné držení těla
- nasazuje tón jazykem, tvoří tóny v přiměřeném rozsahu
- při hře správně dýchá
- vytleskává rytmus probíraných cvičení
- hraje podle not jednoduché písně a skladbičky

2. ročník

Žák

- nasazuje tón jazykem
- prohlubuje správné dýchání
- umí základní rytmické hodnoty
- má kvalitní nátisk, rozšiřuje rozsah

3. ročník

Žák

- správně drží nástroj, má uvolněný postoj při hře
- pokračuje v nátiskové formaci a v rozšiřování rozsahu
- hraje tóny s křížky a s bé
- hraje tenuto a legato
- hraje základní rytmy v hodnotách od osminové po celou ve čtvrt'ových taktech
- umí hrát čtvrt'ovou notu s tečkou, zvládá ligaturu
- hraje jednoduché melodie podle sluchu a lidovou píseň z paměti
- pozná náladu skladby

4. ročník

Žák

- provádí cvičení s dlouhými tóny a retními vazbami
- využívá dynamiku p – mf – f
- umí alespoň 2 dur stupnice s tónickými akordy
- umí popsat nástroj, který udržuje v dobrém stavu a provádí na něm základní údržbu (čištění a mazání pístů)

5. ročník

Žák

- zdokonaluje nátiskovou techniku
- zlepšuje kvalitu tónu, jeho nasazení, průběh a doladování
- rozumí funkci nátrubku, hraje staccato
- hraje rytmické figury v osminových hodnotách, trioly, synkopy
- hraje z listu skladbičky na úrovni 3. ročníku

6. ročník

Žák

- dodržuje dynamická, tempová a výrazová označení ve skladbách
- umí hrát stupnice dur a moll do čtyř křížků a bé s tónickými kvintakordy a dominantními septakordy
- rozvíjí prstovou pohotovost
- hraje portamento
- zvládá tečkovaný rytmus osminový

7. ročník

Žák

- má tónovou a intonační jistotu
- zvládá vibrato
- umí transponovat snadná cvičení v C
- hraje náročnější rytmické útvary
- rozvíjí jazykovou techniku v rychlejším tempu
- samostatně nastuduje a interpretuje přiměřeně obtížnou skladbu
- umí posoudit obtížnost skladby

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák

- rozvíjí nátiskovou, dechovou a prstovou techniku
- má intonační čistotu
- navrhuje vlastní dynamiku
- ve studované skladbě se orientuje, samostatně navrhuje vhodná místa pro nádechy
- umí trojitý jazyk
- hraje vybrané stupnice přes dvě oktávy v různých tempech, s akordy tónickými, dominantními (dur) a zmenšenými (moll) septakordy

- osvojí si základy swingového frázování
- umí vyjádřit svůj názor na výběr repertoáru

3. a 4. ročník

Žák

- hraje obtížnější techniku hry
- rozvíjí rychlou hru
- umí dvojitý jazyk
- hraje pohotově z listu
- orientuje se ve stylových obdobích
- volí vhodné výrazové prostředky, umí zhodnotit vlastní interpretaci

5.1.5.5 Studijní zaměření Hra na lesní roh

Charakteristika předmětu:

Tento dechový nástroj nátrubkový, který přinesl do Čech v osmnáctém století Hrabě Sporck, má tón příjemné barvy. Pronikl do hudby symfonické, komorní, taneční (typickou ukázkou je zvuk orchestru Václava Hybše) a má své místo v tradiční české dechové hudbě. Je škoda, že zájem o něj v dnešní době poněkud opadá. Hráč na lesní roh se může uplatnit jako člen nejrozličnějších komorních seskupení, orchestrů, ale i v sólové hře. Hranice pro počátek výuky je dána základní tělesnou vyspělostí a stavem chrupu.

Učební plán

		I.stupeň							II.stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na lesní roh		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Volitelný předmět	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2

Učební osnovy předmětů Hudební nauka a Komorní a souborová hra a Sborový zpěv viz učební osnovy jednotlivých předmětů.

Předmět Komorní a souborová hra může žák navštěvovat na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na lesní roh

Přípravné studium (PHV)

Žák

- správně drží nástroj
- tvoří počáteční tóny v přiměřeném rozsahu
- vnímá výšku tónu, rozlišuje stoupající a klesající melodii
- vytleskává rytmus říkadel
- hraje krátké melodie
- správně se nadechuje v míře odpovídající tělesné zdatnosti

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák

- správně drží nástroj, má vhodné držení těla při hře vstojе a vsedě
- nasazuje tón jazykem, tvoří tóny v přiměřeném rozsahu
- při hře správně dýchá
- vytleskává rytmus probíraných cvičení
- hraje podle not jednoduché písne a skladbičky

2. ročník

Žák

- správně drží nástroj vstojе
- nasazuje důsledně jazykem
- umí správně dýchat se zapojením bránice
- umí základní rytmické hodnoty
- má kvalitní nátisk, rozšiřuje rozsah na jednu oktávu

3. ročník

Žák

- má uvolněný postoj při hře
- rozšíří rozsah na 1 oktávu
- hraje tóny s křížky a s bé
- hraje tenuto a legato
- hraje základní rytmy v hodnotách od osminové po celou ve čtvrtových taktech

- zahraje čtvrt'ovou notu s tečkou, zvládá ligaturu
- hraje jednoduché melodie podle sluchu a lidovou píseň z paměti
- pozná náladu skladby

4. ročník

Žák

- provádí cvičení s dlouhými tóny a retními vazbami
- využívá dynamiku p – mf - f
- umí alespoň 2 dur stupnice s tónickými akordy
- umí popsat nástroj, který udržuje v dobrém stavu a provádí na něm základní údržbu (čištění a mazání pístů a snížců)

5. ročník

Žák

- zdokonaluje nátiskovou techniku
- hraje kvalitním tónem, kontroluje jeho nasazení, průběh a dolad'ování
- rozumí funkci nátrubku
- hraje staccato
- hraje rytmické figury v osminových hodnotách, trioly, synkopy
- hraje z listu skladbičky na úrovni 3. ročníku

6. ročník

Žák

- dodržuje dynamická, tempová a výrazová označení ve skladbách
- umí hrát stupnice dur a moll do čtyř křížků a bé s tónickými kvintakordy a dominantními septakordy
- rozvíjí prstovou pohotovost
- hraje portamento
- zvládá tečkovaný rytmus osminový

7. ročník

Žák

- nabývá tónové a intonační jistoty
- zvládá vibrato
- transponuje in Es
- hraje durové stupnice do 5 a mollové stupnice do 4 křížků a bé
- hraje náročnější rytmické útvary

- rozvíjí jazykovou techniku v rychlejším tempu
- samostatně nastuduje a interpretuje přiměřeně obtížnou skladbu
- umí posoudit obtížnost skladby

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák

- rozvíjí nátiskovou, dechovou a prstovou techniku
- má intonační čistotu
- navrhuje vlastní dynamiku
- ve studované skladbě se orientuje, samostatně navrhuje vhodná místa pro nádechy
- umí trojitý jazyk
- hraje vybrané stupnice přes dvě oktávy v různých tempech, s akordy tónickými, dominantními (dur) a zmenšenými (moll) septakordy
- v případě orientace na nízkou polohu hraje i v basovém klíči
- umí vyjádřit svůj názor na výběr repertoáru

3. a 4. ročník

Žák

- umí obtížnější techniku hry
- rozvíjí rychlou hru
- umí dvojitý jazyk
- hraje pohotově z listu
- orientuje se ve stylových obdobích
- volí vhodné výrazové prostředky
- umí zhodnotit vlastní interpretaci

5.1.5.6 Studijní zaměření Hra na baskřídllovku

Charakteristika předmětu Hra na baskřídllovku:

Baskřídllovka patří do rodiny dechových nástrojů žest'ových. Vznikla v první polovině devatenáctého století a jejím nejznámějším výrobcem, tvůrcem její finální technické úpravy byla česká firma Červený, která ji dodává na trh dodnes, a to již od roku 1848, tehdy ovšem pod názvem zpěvoroh . Dechová hudba se bez dvou baskřídllovek neobejde. Na západ od našich hranic se využívá hojně i ve hře komorní. Na rozdíl od dob minulých se již nepožaduje nutně přípravný nástroj a hranice pro počátek výuky je dána základní tělesnou vyspělostí a stavem chrupu.

Učební plán

		I.stupeň							II.stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na lesní roh		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Volitelný předmět	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2

Učební osnovy předmětů Hudební nauka a Komorní a souborová hra a Sborový zpěv viz učební osnovy jednotlivých předmětů.

Předmět Komorní a souborová hra může žák navštěvovat na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na baskřídlovku

Přípravné studium (PHV)

Žák

- drží správně nástroj vsedě
- hraje počáteční tóny v přiměřeném rozsahu
- rozliší stoupající a klesající melodii
- vytleská rytmus říkadel
- hraje krátké melodie, nadechuje se správně, v míře odpovídající tělesné zdatnosti

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák

- má vhodné držení těla při hře
- nasadí tón jazykem, hraje tóny v přiměřeném rozsahu
- při hře se správně nadechuje
- vytleská rytmus probíraných cvičení
- hraje podle not jednoduché písne a skladbičky

2. ročník

Žák

- nasazuje jazykem
- správně dýchá se zapojením bránice
- orientuje se v základních rytmických hodnotách
- hraje v rozsahu jedné oktávy

3. ročník

Žák

- má uvolněný postoj při hře
- hraje tóny s křížky a s bé
- hraje tenuto a legato
- ovládá základní rytmy v hodnotách od osminové po celou ve čtvrt'ových taktech
- ovládá čtvrt'ovou notu s tečkou, zvládá ligaturu
- hraje jednoduché melodie podle sluchu a lidovou píseň z paměti
- rozliší náladu skladby

4. ročník

Žák

- hraje cvičení s dlouhými tóny a retními vazbami, hraje v dynamice p – mf – f
- umí zahrát alespoň 2 dur stupnice s tónickými akordy
- popíše nástroj, udržuje nástroj v dobrém stavu a provádí na něm základní údržbu (čištění a mazání pístů a snížců)

5. ročník

Žák

- hraje cvičení na posílení nátisku
- zdokonalí kvalitu tónu, jeho nasazení průběh a dolad'ování
- vysvětlí funkci nátrubku
- hraje staccato
- hraje rytmické figury v osminových hodnotách, trioly, synkopy
- hraje z listu skladbičky na úrovni 3. ročníku

6. ročník

Žák

- dodržuje dynamická, tempová a výrazová označení ve skladbách
- umí hrát stupnice dur a moll do čtyř křížků a bé s tónickými kvintakordy a dominantními septakordy
- zdokonalí prstovou pohotovost
- hraje portamento
- umí zahrát tečkovaný rytmus osminový

7. ročník

Žák

- má tónovou a intonační jistotu
- umí vibrato
- hraje náročnější rytmické útvary
- zdokonalí jazykovou techniku v rychlejším tempu
- nastuduje samostatně a interpretuje přiměřeně obtížnou skladbu
- posoudí obtížnost skladby

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák

- zdokonalí nátiskovou, dechovou a prstovou techniku
- dbá na intonační čistotu
- zdokonalí dynamickou stránku hry, navrhuje vlastní dynamiku
- orientuje se ve studované skladbě, samostatně navrhne vhodná místa pro nádechy, využívá trojitý jazyk
- hraje vybrané stupnice přes dvě oktávy v různých tempech, s akordy tónickými, dominantními (dur) a zmenšenými (moll) septakordy
- zdůvodní na výběr repertoáru

3. a 4. ročník

Žák

- využívá obtížnější techniku hry
- rozvine rychlou hru
- umí hrát dvojitým jazykem
- hraje pohotově z listu
- orientuje se ve stylových obdobích
- vybere vhodné výrazové prostředky
- zdůvodní vlastní interpretaci nastudované skladby

5.1.5.7 Studijní zaměření Hra na pístový trombon

Charakteristika předmětu Hra na pístový trombon:

Pístový trombon patří do rodiny žesťových nástrojů a je neprávem považován za nedokonalou verzi snížcového pozounu. Při průměrné píli a slušném nástroji a nátrubku zvukově dobře obstojí v jakémkoliv hudebním souboru. Spojuje příjemnou barvu zvuku s tónovou pohyblivostí danou pístovým aparátem. Hranice pro počátek výuky je dána základní tělesnou vyspělostí a stavem chrupu.

Učební plán

		I.stupeň							II.stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na pístový trombon		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Volitelný předmět	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2

Učební osnovy předmětů Hudební nauka a Komorní a souborová hra a Sborový zpěv viz učební osnovy jednotlivých předmětů.

Předmět Komorní a souborová hra může žák navštěvovat na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na pístový trombon

Přípravné studium (PHV)

Žák

- drží správně nástroj vsedě
- hraje počáteční tóny v přiměřeném rozsahu
- rozliší stoupající a klesající melodii
- vytleská rytmus říkadel
- hraje krátké melodie, nadechuje se správně, v míře odpovídající tělesné zdatnosti

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák

- má vhodné držení těla při hře
- nasadí tón jazykem, hraje tóny v přiměřeném rozsahu

- při hře se správně nadechuje
- vytleská rytmus probíraných cvičení
- hraje podle not jednoduché písničky a skladbičky

2. ročník

Žák

- nasazuje jazykem
- správně dýchá se zapojením bránice
- orientuje se v základních rytmických hodnotách
- hraje v rozsahu jedné oktávy

3. ročník

Žák

- má uvolněný postoj při hře
- hraje tóny s křížky a s bé
- hraje tenuto a legato
- ovládá základní rytmy v hodnotách od osminové po celou ve čtvrtých taktech
- ovládá čtvrtovou notu s tečkou, zvládá ligaturu
- hraje jednoduché melodie podle sluchu a lidovou píseň z paměti
- rozliší náladu skladby

4. ročník

Žák

- hraje cvičení s dlouhými tóny a retními vazbami • hraje v dynamice p – mf – f
- umí zahrát alespoň 2 dur stupnice s tónickými akordy
- popíše nástroj,
- udržuje nástroj v dobrém stavu a provádí na něm základní údržbu (čištění a mazání pístů a snížců)

5. ročník

Žák

- hraje cvičení na posílení nátisku
- zdokonalí kvalitu tónu, jeho nasazení průběh a doladování
- vysvětlí funkci nátrubku
- hraje staccato
- hraje rytmické figury v osminových hodnotách, trioly, synkopy
- hraje z listu skladbičky na úrovni 3. ročníku

6. ročník

Žák

- dodržuje dynamická, tempová a výrazová označení ve skladbách
- umí hrát stupnice dur a moll do čtyř křížků a bé s tónickými kvintakordy a dominantními septakordy
- zdokonalí prstovou pohotovost
- hraje portamento
- umí zahrát tečkovaný rytmus osminový

7. ročník

Žák

- má tónovou a intonační jistotu
- umí vibrato
- hraje náročnější rytmické útvary
- zdokonalí jazykovou techniku v rychlejším tempu
- nastuduje samostatně a interpretuje přiměřeně obtížnou skladbu
- posoudí obtížnost skladby

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák

- zdokonalí nátiskovou, dechovou a prstovou techniku
- dbá na intonační čistotu
- zdokonalí dynamickou stránku hry, navrhuje vlastní dynamiku
- orientuje se ve studované skladbě, samostatně navrhne vhodná místa pro nádechy
- využívá trojitý jazyk
- hraje vybrané stupnice přes dvě oktávy v různých tempech, s akordy tónickými, dominantními (dur) a zmenšenými (moll) septakordy
- zdůvodní výběr repertoáru

3. a 4. ročník

Žák

- využívá obtížnější techniku hry
- rozvine rychlou hru
- umí hrát dvojitým jazykem
- hraje pohotově z listu
- orientuje se ve stylových obdobích
- vybere vhodné výrazové prostředky
- zdůvodní vlastní interpretaci nastudované skladby

5.1.5.8 Studijní zaměření Hra na snížcový pozoun

Charakteristika předmětu:

Snižcový pozoun, nazývaný též trombon, si zachoval, na rozdíl od ostatních žesťových nástrojů, od patnáctého století svou konstrukční dokonalost. U tohoto nástroje se nezaváděly ventily a s nimi spjaté přídatné trubice, jejichž vedení má vliv na ztemnění barvy nástroje. Obstál ve zkouškách všech stylových proměn a dnes je nepostradatelný jak ve vážné hudbě od období renesance až po hudbu našeho století, tak v jazzu, dechové i populární hudbě. Na rozdíl od dob minulých se již nepožaduje nutně přípravný nástroj a hranice pro počátek výuky je dána základní tělesnou vyspělostí a stavem chrupu.

Učební plán

		I.stupeň							II.stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na snížcový pozoun		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Volitelný předmět	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2

Učební osnovy předmětů Hudební nauka a Komorní a souborová hra a Sborový zpěv viz učební osnovy jednotlivých předmětů.

Předmět Komorní a souborová hra může žák navštěvovat na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na snížcový pozoun

Přípravné studium (PHV)

Žák

- správně drží nástroj
- tvoří počáteční tóny v přiměřeném rozsahu
- vnímá výšku tónu, rozlišuje stoupající a klesající melodii
- vytleskává rytmus říkadel
- hraje krátké melodie
- správně se nadechuje v míře odpovídající tělesné zdatnosti

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák

- tvoří počáteční tóny v rozsahu kvinty
- vnímá výšku tónu, rozlišuje stoupající a klesající melodii
- dobře se nadechuje v míře odpovídající tělesné zralosti
- vytleskává rytmus probíraných cvičení
- hraje krátké melodie s využitím tónů na polohách 1. – 4. podle not v klíči F
- pozná náladu skladby

2. ročník

Žák

- nasazuje důsledně jazykem
- správně dýchá se zapojením bránice
- umí hrát v základních rytmických hodnotách
- hraje nátisková cvičení na zkvalitnění nátisku

3. ročník

Žák

- má uvolněný postoj při hře
- rozšiřuje rozsah na jednu oktávu
- hraje retní vazby v nízké poloze a nejjednodušší techniku snížcové vazby
- hraje základní rytmy v hodnotách od osminových po celé ve čtvrtových taktech a ligaturu
- zahraje jednoduché melodie podle sluchu
- rozezná opakování tématu vše skladbě
- hraje z paměti lidové písně

4. ročník

Žák

- rozvíjí kvalitu tónu prostřednictvím cvičení s dlouhými tóny a cvičení s retními vazbami
- využívá dynamiku $p - mf - f$
- vede snížec na 5. a na 6. polohu
- umí alespoň 2 durové stupnice s tónickými akordy
- umí popsat nástroj, který udržuje v dobrém stavu a provádí na něm základní údržbu
- umí samostatně studovat

5. ročník

Žák

- vede snižec na 7. polohu
- obohatí vedení snižce o body pod a nad polohami
- zdokonaluje nátiskovou techniku
- zlepšuje kvalitu tónu, jeho nasazení, průběh a dolad'ování
- hraje staccato
- hraje rytmické figury v osminových hodnotách, trioly a synkopy
- hraje legato kvart, kvint, sext
- hraje z listu

6. ročník

Žák

- využívá alternativní polohy
- dodržuje dynamická, tempová a výrazová označení
- umí hrát stupnice dur a moll do 4 křížků a bé s tónickými kvintakordy
- hraje portamento
- zvládá tečkovaný rytmus

7. ročník

Žák

- má tónovou a intonační jistotu
- umí základní vibrato
- hraje náročnější rytmické útvary
- zvyšuje jazykovou a snižcovou rychlost
- dominantní septakordy k durovým a zmenšené septakordy k moll stupnicím
- samostatně nastuduje a interpretuje vhodnou skladbu mírné obtížnosti

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák

- umí správně frázovat
- navrhuje vlastní dynamiku
- ve studované skladbě se orientuje, samostatně navrhuje vhodná místa pro nádechy
- umí trojitý jazyk
- hraje vybrané stupnice přes dvě oktávy v různých artikulacích a tempech, s akordy tónickými, dominantními (dur) a zmenšenými (moll) septakordy

- zvládá hru v tenorovém klíči
- umí základy swingového frázování
- umí vyjádřit svůj názor na výběr repertoáru

3. a 4. ročník

Žák

- zvládá obtížnější techniku hry
- rozvíjí dovednosti, potřebné pro rychlou hru
- umí dvojitý jazyk
- hraje pohotově z listu
- orientuje se ve stylových obdobích
- volí vhodné výrazové prostředky
- umí zhodnotit vlastní interpretaci

5.1.5.9 Studijní zaměření Hra na tubu

Charakteristika předmětu:

Tuba je největší a nejmladší z dechových nástrojů žesťových, v dnešní době se na tubu hrají transkripce starší hudby zcela běžně. Nejčastější užití má v dechové hudbě, ale od doby Richarda Wagnera je platným členem symfonického orchestru, v technické variantě zvané suzafon ji nalézáme v dixielandu, uplatňuje se v komorní hře, včetně ansámblů sestavených jen z tub tenorových, basových a kontrabasových. Hra na basovou tubu Es, která má pro nás nezvykle štíhlý tón, se v posledním desetiletí rozšiřuje z angloamerického prostoru, kde má svůj původ.

Učební plán

		I.stupeň							II.stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na tubu		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Volitelný předmět	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2

Učební osnovy předmětů Hudební nauka a Komorní a souborová hra a Sborový zpěv viz učební osnovy jednotlivých předmětů.

Předmět Komorní a souborová hra může žák navštěvovat na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na tubu

Přípravné studium (PHV)

Žák

- správně drží nástroj
- tvoří počáteční tóny v přiměřeném rozsahu
- vnímá výšku tónu, rozlišuje stoupající a klesající melodii
- vytleskává rytmus říkadel
- hraje krátké melodie
- správně se nadechuje v míře odpovídající tělesné zdatnosti

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák

- nasazuje tón jazykem
- tvoří tóny v přiměřeném rozsahu
- při hře správně dýchá
- vytleskává rytmus probíraných cvičení
- hraje podle not jednoduché písně a skladbičky

2. ročník

Žák

- zlepšuje nasazení jazykem
- prohlubuje správné dýchání
- umí hrát v základních rytmických hodnotách
- buduje kvalitní nátisk

3. ročník

Žák

- má uvolněné držení těla při hře
- rozšiřuje rozsah nad oktávu
- hraje tóny s křížky a s bé
- hraje tenuto a legato
- zvládá základní rytmy v hodnotách od osminové po celou ve čtvrt'ových taktech
- zvládá čtvrt'ovou notu s tečkou, zvládá ligaturu
- hraje jednoduché melodie podle sluchu a lidovou píseň z paměti
- pozná náladu skladby

4. ročník

Žák

- přechází na basový nástroj
- ovládá noty v basovém klíči
- nástroj správně drží, při hře sedí
- umí nástroj popsat, pečuje o něj
- provádí cvičení s dlouhými tóny a retními vazbami
- využívá dynamiku p – mf - f
- umí alespoň 2 dur stupnice s tónickými akordy

5. ročník

Žák

- hraje cvičení pro rozvoj nátiskové techniky
- hraje dur stupnice do 3 křížků a bé s tónickými akordy
- používá základní dynamiku p - mf- f
- umí hrát staccato, legato, akcent, hraje legato kvart, kvint a sext.
- dbá řádného vedení melodie a vhodného výrazu při interpretaci přednesových skladeb

6. ročník

Žák

- přenáší dovednosti, osvojené v předchozím studiu, na kontrabasový nástroj, pokud na něj přestupuje
- zvládá specifický způsob hry při vedení basu
- kultivuje kvalitu tónu
- rozvíjí melodickou hru
- zvyšuje rychlost hry, zlepšuje prstovou a dechovou techniku
- zvládá crescendo, decrescendo,
- stále rozšiřuje rozsah
- hraje dur a moll stupnice do 4 křížků a bé s tónickými kvintakordy
- hraje kratší skladby z paměti
- hraje z listu skladby na úrovni 4. ročníku
- hraje v souboru

7. ročník

Žák

- má tónovou a intonační jistotu
- hraje dur stupnice do 5 křížků a bé, moll do 4 křížků a bé
- hraje náročnější rytmické útvary, zvládá tečkovaný rytmus
- rozvíjí jazykovou techniku v rychlejším tempu

- samostatně nastuduje a interpretuje přiměřeně obtížnou skladbu
- umí posoudit obtížnost skladby

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák

- má rozvinutou nátiskovou, dechovou a prstovou techniku
- navrhuje vlastní dynamiku
- ve studované skladbě se orientuje, samostatně navrhuje vhodná místa pro nádechy
- umí trojitý jazyk
- hraje vybrané stupnice přes dvě oktávy v různých tempech, s akordy tónickými, dominantními (dur) a zmenšenými (moll) septakordy
- umí vyjádřit svůj názor na výběr repertoáru

3. a 4. ročník

Žák

- umí obtížnější techniku hry
- rozvíjí pro rychlou hru
- umí dvojitý jazyk
- hraje pohotově z listu
- orientuje se ve stylových obdobích
- volí vhodné výrazové prostředky
- umí zhodnotit vlastní interpretaci

5.1.6 Vzdělávací zaměření Hra na strunné nástroje

5.1.6.1. Studijní zaměření Hra na kytaru

Charakteristika předmětu:

Klasická kytara se uplatňuje jako sólový i doprovodný nástroj, využívá se i v komorní a souborové hře. Obsahem výuky je hudba všech slohových období, součástí jsou rovněž doprovody a akordická hra. Ve škole se vyučuje hra na akustickou kytaru a to klasickou formou výuky. Hlavním cílem výuky je rozvoj hudební osobnosti žáka směřující získání základního hudebního vzdělání, které žákovi umožní uplatnění podle jeho schopností a zájmů v oblasti amatérského provozování hudby s možností navázání v případném odborném studiu. Ukončením třetího ročníku klasické kytary může žák přejít na studium basové či elektrické kytary.

Učební plán

		I.stupeň							II.stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na kytaru		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Volitelný předmět	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2

Učební osnovy předmětů Hudební nauka a Komorní a souborová hra a Sborový zpěv viz učební osnovy jednotlivých předmětů.

Předmět Komorní a souborová hra může žák navštěvovat na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na kytaru

Přípravné studium (PHV)

Žák

- umí správně držet nástroj
- umí správně sedět u nástroje
- pojmenuje a ukáže části nástroje a vyjmenuje struny
- zvládá hru na prázdných melodických strunách (i, m, a)
- hraje a spočítá noty celé, půlové, čtvrt'ové
- reprodukuje jednoduché rytmicko-melodické motivy
- zvládá hru dopadem

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák

- má správné elementární návyky
- pojmenuje a ukáže části nástroje, vyjmenuje struny
- správně sedí, správně drží pravou a levou ruku
- vyjmenuje označení prstů pravé i levé ruky
- zahraje melodii (na melodických strunách) střídavým úhozem tirando nebo apoyando
- hraje palcem na prázdných basových strunách
- orientuje se na hmatníku v I. poloze (na melodických strunách) dle notového zápisu
- zahraje z paměti jednohlasou skladbu – píseň

2. ročník

Žák

- při hře používá kombinace prstů p, i, m, a
- zahraje rozložený a složený dvojhlas, popř. trojhlas s použitím prázdných basových strun
- zahraje zadanou jednooktávovou durovou stupnici s kadencí (bez hmatu barré nebo dle individuálních schopností)
- orientuje se na hmatníku v I. poloze na všech strunách
- umí rozlišit základní dynamiku p, f, mf
- zvládá synchronizaci pravé a levé ruky
- je schopen hrát s pedagogem
- je schopen zahrát jednoduchou skladbu z paměti
- je schopen naladit si kytaru podle elektronické ladičky

3. ročník

Žák

- využívá základních návyků a dovedností (držení těla, nástroje, postavení pravé a levé ruky)
- orientuje se na hmatníku do V. polohy (melodické struny)
- zahraje melodii oběma úhozy – apoyando i tirando
- zahraje zadanou jednooktávovou mollovou stupnici s kadencí (bez hmatu barré nebo dle individ. schopností)
- využívá základních harmonických funkcí (T-S-D) při doprovodu písní podle svých individuálních schopností
- umí používat tónové rejstříky sul ponticello a sul tasto
- zvládá vícehlasou hru při současném úhozu
- rozlišuje dynamické odstíny typu cresc. a decresc.
- je schopen zahrát jednoduchou skladbu z paměti (včetně dynamických odstínů)

4. ročník

Žák

- hraje dvouoktávové typové stupnice včetně kadence s využitím barré hmatu
- zvládá hru se zvukovou vyrovnaností
- dbá o kvalitní tón
- používá vícehlas (střední hlasy, propojení melodie s akordy apod.)
- při hře kadencí používá různé figurální obměny a malé barré
- zahraje rozložený a složený vícehlas
- používá agogiku (ritardando, ritenuto, accelerando)
- využívá technické a výrazové prostředky (vibrato, legato, glissando)
- využívá plynulé výměny poloh

5. ročník

Žák

- hraje dvouoktávové typové stupnice včetně kadence s využitím barré hmatu
- v kadenci používá malé i velké barré (podle svých individuálních schopností a náročnosti akordů)
- hraje akordický doprovod podle značek k jednoduchým písním
- orientuje se na hmatníku do VII. polohy
- hraje staccato, portamento
- zvládá hru jednoduchých skladeb, písní a cvičení z listu

6. ročník

Žák

- pracuje s tónem, dynamicky a barevně odstíní skladbu
- doprovodí písně podle akordických značek
- doprovod k písni transponuje
- při hře používá legato vzestupné i sestupné a přirozené flažolety
- používá arpeggio a rasgado v akordickém vícehlase
- ve skladbách využívá hru ve vyšších polohách
- umí zahrát melodické ozdoby

7. ročník

Žák

- umí naladit kytaru (podle sluchu)
- hraje v polohách a plynule do nich přechází
- orientuje se na hmatníku podle potřeby do IX. polohy
- skladbu interpretuje rytmicky přesně, kultivovaně, s tónovou kulturou
- využívá celou škálu dynamických a barevných možností nástroje

- při hře používá speciální kytarové techniky (arpeggio, rasguado, obě legata, hmat barré, přirozené flažolety) a základní melodické ozdoby
- je schopen využít získaných dovedností při interpretaci různých stylových období
- naučené skladby hraje z paměti

Základní studium II. stupně

Cílem studia na II. stupni je zejména zvyšování všestranné technické úrovně žáka, zvláště pak rozvíjení výrazové složky hry, muzikálnosti i osobitosti projevu za účelem schopnosti se uplatit v nejrůznějších amatérských souborech, případně vystoupit sólově nebo se jinak účastnit kulturního života. Studium navazuje na znalosti a dovednosti z I. stupně.

1. a 2. ročník

Žák

- uvědoměle používá získané znalosti a dovednosti z předchozího stupně
- technickou úroveň si udržuje vytvořením technických cvičení z obtížných úseků přednesové literatury, zvládá hru různými technikami úhozové ruky
- samostatně si vytváří prstoklady
- plynule zahraje rytmické přechody ve skladbách, cítí metrické změny
- stylově interpretuje skladby různých žánrů a období, dbá na jejich charakteristické rysy, umí se vyjádřit k dané interpretaci
- pohotově hraje z listu a zapojuje se do komorní hry

3. a 4. ročník

Žák

- disponuje dobrou úrovní pohyblivosti prstů, jeho hra je uvolněná, zná své možnosti
- hraje s tónovou kulturou, využívá barevných rejstříků kytary, vhodně využívá kapodastr a přeladování strun
- má osvojeny dovednosti potřebné k přípravě vystoupení – volba vhodného repertoáru, rozvržení času pro nácvik, psychickou přípravu pro hru z paměti
- je schopen samostatného nastudování přednesu, vystavění skladby po stránce přednesové, výrazové i dynamické, dokáže vystihnout náladu skladby, její tempo, charakter
- je schopen samostatného tvůrčího uplatnění v amatérských souborech

5.1.6.2. Studijní zaměření Hra na elektrickou kytaru

Charakteristika předmětu:

Jako hra na každý jiný hudební nástroj má i hra na elektrickou kytaru své specifické zvláštnosti, které je třeba zvládnout už jen pro dobrý pocit při hře. Kvalitní technika hry, dobré čtení not i tabulatury usnadňují souhru v jakékoli kapele. Pro výuku hry na elektrickou kytaru je předpokladem buď předchozí alespoň tříleté studium klasické kytary, nebo věkem daná fyzická vyspělost, kdy žák dobře obsáhne hmatník kytary.

Elektrická kytara se uplatňuje jako sólový i doprovodný nástroj především v moderní hudbě. Ke studiu hry na elektrickou kytaru je vhodné přejít po ukončení 3. ročníku hry na klasickou kytaru nebo na jiný nástroj.

Učební plán:

		I.stupeň							II.stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na elektrickou kytaru		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Volitelný předmět	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2

Učební osnovy předmětů Hudební nauka a Komorní a souborová hra a Sborový zpěv viz učební osnovy jednotlivých předmětů.

Předmět Komorní a souborová hra může žák navštěvovat na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na elektrickou kytaru

Přípravné studium (PHV)

Žák

- umí správně držet nástroj
- pojmenuje a ukáže části nástroje a vyjmenuje struny
- zvládá hru na prázdných melodických strunách
- hraje noty celé, půlové a čtvrté v taktech čtvrtových
- reprodukuje jednoduché rytmicko-melodické motivy

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák

- hraje ve vzpřímeném postoji, má uvolněné držení těla při hře
- střídá hru vstojе a vsedě
- ovládá hru plektrem jako základní techniku pravé ruky
- orientuje se na hmatníku v první poloze dle notového zápisu
- zahraje z paměti jednohlasou skladbu

2. ročník

Žák

- umí si naladit kytaru podle elektronické ladičky
- orientuje se na hmatníku ve druhé poloze
- zvládá synchronizaci pravé a levé ruky
- hraje společně s pedagogem
- diferencuje dynamiku p – mf – f

3. ročník

Žák

- využívá základní dovednosti: držení těla, držení nástroje, postavení pravé a levé ruky
- orientuje se na hmatníku do páté polohy
- zahraje durovou stupnici jednooktávovou s kadencí bez použití barré
- při doprovodu písní využívá základní harmonické funkce dle svých schopností
- hraje podle not i podle tabulatury

4. ročník

Žák

- hraje dur a moll stupnice typové přes dvě oktávy
- orientuje se na hmatníku do sedmé polohy
- využívá plynulou výměnu poloh
- dbá na zvukovou vyrovnanost hry
- vnímá náladu skladby a vyjádří ji základními výrazovými prostředky
- uplatňuje se v souhře s dalším nástrojem

5. ročník

Žák

- používá malé a velké barré
- orientuje se na hmatníku do deváté polohy

- zvládá tlumení strun zápěstím pravé ruky P.M.
- zvládá legato hamer-on
- orientuje se v nastavení aparatury, připraví si nastavení barvy tónu

6. ročník

Žák

- zvládá techniku hry oktáv
- umí tlumit struny prsty levé ruky
- hraje legato stržením pull-off
- využívá základní schéma dvanáctitaktového blues v dur
- hraje z listu

7. ročník

Žák

- orientuje se na hmatníku do dvanácté polohy
- zvládá techniku vibrata a širokého vibrata
- používá slide techniku skluzů
- zvládá schéma minor blues
- umí uplatnit vibrapáku a přídavná zařízení

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák

- hraje pentatoniky a využívá je k improvizaci
- ovládá práci se zkreslením tónu
- umí hrát přirozené flažolety
- zvládá techniku vytahování strun
- při stavbě sól využívá kytarové licky
- nastuduje náročnější skladbu

3. a 4. ročník

Žák

- zvládá rify, rozumí jejich struktuře a funkci, hraje riffová cvičení
- umí hrát umělé flažolety
- zvládá techniku tappingu
- naladí kytaru pomocí flažoletů
- využívá modální stupnice
- umí zhodnotit vlastní interpretaci

5.1.6.3. Studijní zaměření Hra na basovou kytaru

Charakteristika předmětu:

Hra na basovou kytaru je vhodnou alternativou pro hráče, kteří chtějí přejít ze studia klasické či elektrické kytary a to od ukončeného 3. ročníku studia. Samotný nástroj poskytuje mnoho možností vyjádření rytmických a melodických prvků ve hře. Zvuk basové kytary svou hlubokou zvukovou frekvencí spojuje ostatní nástroje používané v různých souborových uskupeních. Hráč na basovou kytaru na sebe přejímá jednu z hlavních vedoucích funkcí v nástrojovém obsazení. Je měřítkem rytmické přesnosti a stabilitnosti celého hudební formace.

Učební plán

		I.stupeň							II.stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na elektrickou kytaru		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Volitelný předmět	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2

Učební osnovy předmětů Hudební nauka a Komorní a souborová hra a Sborový zpěv viz učební osnovy jednotlivých předmětů.

Předmět Komorní a souborová hra může žák navštěvovat na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na basovou kytaru

Přípravné studium (PHV)

Žák

- umí správně držet nástroj
- umí správně sedět u nástroje
- pojmenuje a ukáže části nástroje a vyjmenuje struny
- zvládá hru na prázdných strunách
- hraje a spočítá noty celé, půlové, čtvrt'ové
- reprodukuje jednoduché rytmicko-melodické motivy
- zvládá notaci v basovém klíči

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák

- popíše nástroj a osvětlí jeho využití v hudbě
- popíše ladění nástroje a ovládá notaci na prázdných strunách
- ovládá správné držení nástroje a základy techniky hry
- ovládá jednoduchá prstová cvičení
- ovládá hru jednoduchého motivu skladby z paměti
- orientuje se v I. poloze
- hraje durové stupnice a rozložený tónický kvintakord přes jednu oktávu

2. ročník

Žák

- má správné elementární návyky
- hraje mollové stupnice a rozložený tónický kvintakord přes jednu oktávu
- plynule spojuje I. až III. polohy
- umí rozlišit základní dynamiku f, mf, p
- orientuje se a ovládá základní notaci na hmatníku do III. polohy
- hraje jednoduchá prstová cvičení

3. ročník

Žák

- hraje durové stupnice a rozložený tónický kvintakord přes dvě oktávy
- zvládá hru z akordických značek (základní tóny)
- hraje přiměřeně náročná rytmická cvičení z not
- orientuje se a ovládá kompletní notaci na hmatníku do V. polohy
- je schopen zahrát z paměti jednoduchou skladbu s použitím dynamiky
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit elementárními výrazovými prostředky
- uplatňuje se podle svých schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem

4. ročník

Žák

- hraje mollové stupnice a rozložený tónický kvintakord přes dvě oktávy
- orientuje se na hmatníku do VI. polohy
- hraje bas na dvě (základní tóny, kvinty, průchody)
- hraje přirozené flažolety
- využívá technické a výrazové prostředky (hra prsty, trsátkem)

5. ročník

Žák

- hraje durové stupnice přes dvě oktávy včetně sekvencí a rozložených doškálných septakordů
- orientuje se na hmatníku do VII. polohy
- hraje melodie jednoduchých standardů a vypsanych chorusů
- zvládá hru z listu i z paměti
- umí si naladit nástroj

6. ročník

Žák

- hraje mollové stupnice přes dvě oktávy včetně sekvencí a rozložených doškálných septakordů
- orientuje se na hmatníku do IX. polohy
- zvládá plynulou výměnu poloh
- plně se orientuje v akordických značkách
- podle svých individuálních schopností vytváří rytmicko-harmonický doprovod
- orientuje se v nastavení aparatury a dokáže si připravit nastavení barvy tónu
- je schopen transpozice jednoduchých notových zápisů
- hraje sólové skladby s klavírním doprovodem

7. ročník

Žák

- orientuje se na hmatníku do X. polohy
- hraje přiměřeně náročné skladby z not i z paměti
- připravuje se na absolventské vystoupení
- je schopen transpozice jednoduchých notových zápisů
- je schopen improvizace basového doprovodu v různých stylech
- hraje sólové skladby s klavírním doprovodem

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák

- zdokonaluje nástrojové dovednosti a návyky, které potřebuje k udržení zběhlosti a synchronizace rukou
- hraje průpravná cvičení, která řeší technické problémy studovaných skladeb
- využívá nahrávek domácích i světových interpretů při samostudiu
- dbá na intonační čistotu a tónovou kulturu
- zvládá dle svých schopností rytmickou přesnost hry
- uplatňuje se při hře v souborových uskupeních

3. a 4. ročník

Žák

- dále samostatně rozvíjí své dosavadní hudební schopnosti
- dokáže ocenit kvalitu hudebního díla
- sám vyhledá zajímavá témata pro svůj nástroj z dostupných pramenů
- zvládá dle svých schopností hru ve vyšších polohách
- využívá ve hře nově získané znalosti
- vyhledá přiměřeně obtížné skladby z dostupných pramenů a dokáže je samostatně zpracovat a případně upravit

5.1.7 Vzdělávací zaměření Hra na bicí nástroje

5.1.7.1. Studijní zaměření Hra na bicí nástroje

Charakteristika předmětu:

Bicí nástroje jsou nejstarší nástrojovou skupinou a jejich rozšíření je doloženo po celém světě. Krom základní rytmické funkce plní též funkci melodickou (xylofon, vibrafon, marimba). Základem práce je zvládnutí hry na standardní soupravu bicích nástrojů s důrazem na hru na malý buben. Je vhodné, aby žák před započatím hry na bicí, žák hrál dva roky na melodický hudební nástroj, ale není to nezbytné. Základním předpokladem pro dobré zvládnutí hry na bicí nástroje je dobré rytmické cítění.

Učební plán

		I.stupeň							II.stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Hra na bicí nástroje		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Volitelný předmět	Komorní a souborová hra				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2

Učební osnovy předmětů Hudební nauka a Komorní a souborová hra a Sborový zpěv viz učební osnovy jednotlivých předmětů.

Předmět Komorní a souborová hra může žák navštěvovat na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hra na bicí nástroje

Přípravné studium (PHV)

Žák

- má vhodné držení těla
- osvojí si správné držení paliček a základní pružný úder
- zvládne základní rytmickou hru v sudých a lichých taktech
- umí hrát krátké rytmické útvary podle náslechu
- umí základy hry podle not

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák

- při hře správně drží tělo, paličky, umí základní typy úderů v rámci hry na malý buben a na bicí soupravu
- orientuje se v 2/4, 3/4 a 4/4 taktu a v těchto taktech hraje celé, půlové, čtvrté a osminové noty a pomlky
- využívá nabytých dovedností v domácí přípravě
- uplatňuje dle svých schopností jednoduché koordinace rukou a nohou

2. ročník

Žák

- orientuje se v 3/8 taktu
- umí zahrát triolu, šestnáctinové noty
- umí zahrát synkopický rytmus a ligaturu
- zdokonaluje koordinaci rukou a nohou
- umí jednoduché rytmické doprovody

3. ročník

Žák

- začleňuje do hry akcent a příraz
- orientuje se v 6/8 taktu a v taktu dvoupůlovém
- umí hrát tečkovaný rytmus
- koordinuje hru s dalšími nástroji

4. ročník

Žák

- ovládá techniku víření
- do hry začleňuje sextolu
- umí jednoduchou hru z listu
- při hře na bicí soupravu zvládá rytmické doprovody v základním tvaru a v jednoduchých variacích

5. ročník

Žák

- vytvoří samostatně variace doprovodných rytmů i krátkých sól (breaků) úměrně jeho schopnostem
- zapojuje při hře doprovodů i breaků dvojpedál
- osvojuje si techniku hry dvěma paličkami na bicí melodické nástroje
- interpretuje jednoduché skladby z paměti

6. ročník

Žák

- vytvoří rytmický doprovod k zadané skladbě
- rozdělí bicí nástroje do kategorií a uvede jejich příklady
- na melodické nástroje zahraje lidové písně a jednoduché skladby
- na melodické bicí zahraje dur stupnice do dvou křížků a bé
- zvládá techniku hry na perkusní bicí

7. ročník

Žák

- podle potřeby si seřídí a naladí nástroj
- umí hrát doprovod i sólově
- doprovází skladbu v závislosti na jejím stylu
- samostatně pracuje s poslechem hudebních nahrávek
- na melodické bicí zahraje moll stupnice do dvou křížků a bé

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák

- orientuje se při hře z listu
- orientuje se v polyrytmické struktuře
- nastuduje náročnější skladbu, má vlastní představu o její interpretaci
- při doprovodné hře samostatně nápaditě vyplní improvizální úseky skladeb fill in

3. a 4. ročník

Žák

- na bicí soupravu vystaví krátké open solo
- orientuje se v notaci pro orchestrální bicí nástroje
- orientuje se v partituře bicích nástrojů
- profiluje se podle svých zájmů a preferencí
- samostatně nastuduje náročnější skladbu

5.1.8 Vzdělávací zaměření Sólový zpěv

5.1.8.1 Studijní zaměření Pěvecká hlasová výchova

Charakteristika předmětu:

Zpěv jako prvopočátek hudebního vyjadřování je starý jako lidstvo samo. Už staří Indové uctívali dech jako božskou existenci. Židovsko-syrské stejně jako řecko-římské kořeny gregoriánského zpěvu předcházejí době renesance. Předchůdci uměleckého sólového zpěvu byly jednohlasé písně, kanzony a pastorely provozované trubadúry na knížecích sídlech, kde už byly známy sólové zpěvačky. Následovala století rozkvětu italského Belcanta, z něhož čerpáme dodnes. V průběhu staletí se pěvecký ideál přikláněl střídavě k mluvní výrazové přesvědčivosti či k pěveckému vedení linie. Úkolem moderní hlasové pedagogiky je pěstovat v hlase všechny možné disciplíny a hlasové techniky tak, aby byl rozvinut do krásy.

Učební plán

		I.stupeň							II.stupeň			
		1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Pěvecká hlasová výchova		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
Volitelný předmět	Komorní zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
	Sborový zpěv	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2

Učební osnovy předmětů Hudební nauka, Komorní zpěv a Sborový zpěv viz učební osnovy jednotlivých předmětů.

Předmět Komorní a souborová hra může žák navštěvovat na doporučení učitele i v nižších ročnících.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Pěvecká hlasová výchova

Přípravné studium (PHV)

Žák

- drží tělo při zpěvu přirozeně, klidně a uvolněně dýchá
- napodobí správnou artikulaci, čistou intonaci a měkké nasazení tónu
- používá svůj hlas přirozeně a bez přepínání sil
- zpívá s doprovodem elementární lidové a dětské písně v rozsahu, který je mu vlastní

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák

- drží tělo při zpěvu správně a přirozeně
- postupně dbá na klidné a hluboké brániční dýchání, nadechuje se nosem
- při fonaci uvolňuje bradu do pocitu zívání, vědomě artikuluje
- napodobí měkké nasazení tónu a kantilény
- zpívá ve střední hlasové poloze v dynamice p – mf v rozsahu 5 - 6 tónů elementární lidové a dětské písně
- dbá na správnou vokalizaci
- zpívá brumendem shora sestupná cvičení a navozuje si tím hlavový tón
- postupně se učí spojovat notový zápis s hudební představou

2. ročník

Žák

- drží tělo správně a přirozeně
- využívá klidné a hluboké brániční dýchání
- spojuje a zvukově vyrovná vokály a správně pěvecky vyslovuje
- měkce nasazuje a uvolňuje bradu
- rozšiřuje svůj stávající hlasový rozsah na základě zlepšující se dechové techniky
- aktivně napodobí zpěv kantilény
- tvoří s pomocí brumenda hlavový tón
- rozumí písňovým textům a zpívá z paměti

3. ročník

Žák

- drží tělo správně a přirozeně
- při zpěvu žeberně bráničně dýchá
- uvědoměle vokalizuje a vyslovuje, dbá na měkké nasazení tónů a intonaci
- přirozeně a pohotově ovládá mluvidla
- pomocí zvládnuté dechové techniky rozšiřuje dynamickou škálu (p - mf, cres. a decres.) a zpěv kantilény
- postupně rozšiřuje a vyrovnává svůj hlasový rozsah
- zpívá jednoduchý dvojhlas
- zpívá s doprovodem lidové a umělé písně odpovídající jeho věku

4. ročník

Žák

- zpívá na dechové opoře se zapojením žeborně bráničního dýchání.
- uvědoměle spojuje hlavovou a hrudní rezonanci (voix mixte), vědomě se pokouší o stálé rozšiřování hlasového rozsahu
- zpívá hlasová cvičení v rozsahu oktávy (sestupná cvičení, tercie, rozložený kvintakord)
- zdokonaluje kantilénové zpívání
- zpívá dvojhlasně lidové a umělé písně přiměřené jeho věku
- využívá dynamickou škálu p - mf, přiměřeným výrazem vyjadřuje náladu a charakter písní

5. ročník

Žák

- ovládá kantilénové zpívání na dechové opoře
- používá vyrovnaný hlas v celé hlasové poloze (voix mixte)
- zpívá přechodové tóny s nasazením shora
- zpívá brumendem stupnicové chody shora, vokalizy a cvičení v sekundách, terciích, kvintakordech v oktávovém rozsahu
- zvládá vícehlasý zpěv
- plně využívá celou dynamickou škálu, která vychází z jeho přirozených dispozic
- při interpretaci uplatňuje získané pěvecké návyky a dovednosti, je schopen výrazného přednesu, odlišuje náladu, charakter a styl písní
- zpívá z paměti s doprovodem náročnější písně lidové i umělé
- dodržuje hlasovou hygienu vzhledem k předmutačnímu či mutačnímu období

6. ročník

Žák

- ovládá základní pěveckou techniku natolik, že spontánně realizuje své hudební představy
- kultivuje svůj pěvecký projev, rozšiřuje svůj hlasový rozsah, rozvíjí plynule kantilénu a prodlužuje a zdokonaluje dechové fráze
- používá větší škálu dynamiky a výrazových prostředků a orientuje se v notovém zápisu a textu pěveckého partu
- zpívá složitější hlasová cvičení úměrná jeho vyspělosti
- používá svůj hlas šetrně, nepřepíná své síly vzhledem k mutačnímu období
- zpívá písně a skladby různých žánrů a stylových období a poznává hudební literaturu
- zpívá vícehlas, aktivně pracuje na intonaci

7. ročník

Žák

- soustavně poznává pěveckou literaturu, orientuje se v zápisu svého partu i ve vícehlasých skladbách
- realizuje své hudební představy skrze zvládnutou pěveckou a dechovou techniku, ovládá měkké nasazení, zásady správné artikulace a celkové hlasové kultury
- využívá v celé šíři svůj hlasový rozsah, dává skladbám adekvátní výraz na základě porozumění textu a hudbě, kantilénově vede hudební fráze
- zpívá složitější hlasová cvičení úměrná možnostem a stupni své hlasové vyspělosti
- podle svých možností veřejně vystupuje
- vědomě uplatňuje zásady hlasové hygieny, zachovává si lehkost a přirozenost hlasu

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák

- vědomě využívá pěveckou, dechovou a artikulační techniku
- má vyrovnaný hlas v celém hlasovém rozsahu
- ovládá zpěv kantilény, v hudebním vyjádření využívá dynamiku, frázování, agogiku, dbá na celkově kultivovaný pěvecký projev
- uplatňuje získané znalosti a dovednosti při vyjádření obsahu, charakteru a stylu studované hudební literatury
- procvičuje hlasovou zručnost zpěvem hlasových cvičení a vokaliz, jejichž náročnost se řídí jeho momentální výukovou potřebou a technickou vyspělostí
- samostatně se orientuje v notovém zápisu při studiu pěvecké literatury, ať už se jedná o písně lidové, umělé, skladby komorní, vokálně instrumentální nejrozličnějších druhů a stylů
- dodržuje hlasovou hygienu

3. a 4. ročník

Žák

- profiluje se podle svého zájmu a zaměření
- ovládá svůj hlas tak, aby se mohl uplatnit jako adept dalšího hudebního vzdělávání nebo jako amatérský zpěvák.
- zdokonaluje se nejen v pěvecké technice, ale má také přehled o hudebním dění se zvláštním zřetelem ke zpěvu
- využívá všech znalostí a dovedností, které získal předchozím studiem k vyjádření vlastního uměleckého názoru
- dodržuje hlasovou hygienu

5.1.9 Vzdělávací zaměření Kolektivní interpretace

5.1.9.1 Studijní zaměření Sborový zpěv

Charakteristika předmětu:

Výuka sborového zpěvu je realizována ve dvou etapách – v přípravném studiu a studiu I. stupně.

Přípravné oddělení, které nese název „Jahůdky“, je určeno pro děti ve věku 6-8 let, tedy pro žáky 1. a 2. třídy ZŠ, případně pro talentované děti předškolního věku. Cílem výuky je připravit děti na plynulý přechod do staršího oddělení. Repertoár přípravného sboru tvoří převážně lidové písně a soudobá česká dětská sborová tvorba.

I. stupeň základního studia sborového zpěvu navštěvují žáci 3. - 9. tříd ZŠ. Tento dětský pěvecký sbor vystupuje pod názvem „Skřivánek“ a od roku 2008 je členem Unie českých pěveckých sborů. Cílem výuky je mj. bohatší koncertní činnost, eventuálně účast na sborových přehlídkách a soutěžích. Repertoár sboru zahrnuje úpravy lidových písní, skladby starších období, skladby soudobých českých autorů, spirituály i písně populární.

Učební plán:

	I.stupeň							II.stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Sborový zpěv	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Hudební nauka	1	1	1	1	1						

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Sborový zpěv

Přípravné studium (přípravný sbor „Jahůdky“) 1. + 2. ročník

Žák

- využívá při zpěvu správné uvolněné držení těla
- je schopen klidného a hlubokého dýchání
- zvládá základní pěvecké návyky – měkké nasazení tónu, správnou artikulaci
- používá svůj hlas v celém rozsahu, zachovává jeho přirozenost
- čistě intonuje a přesně dodržuje rytmus zpívané skladby
- rozlišuje základní dynamiku a jednoduchou agogiku
- adekvátně reaguje na sbormistrova gesta

I. stupeň („Skřivánek“)

3. a 4. ročník

Žák

- zvládá základní pěvecké návyky – měkké nasazení tónu, správnou artikulaci
- plně využívá svůj hlasový rozsah
- udrží a čistě intonuje svůj part ve dvojhlasých i snadných trojhlasých skladbách
- rozlišuje základní dynamiku a jednoduchou agogiku
- adekvátně reaguje na sbormistrova gesta

5. a 6. ročník

Žák

- využívá při zpěvu správnou dechovou a pěveckou techniku
- správně artikuluje
- udrží a čistě intonuje svůj ve vícehlasých skladbách
- ovládá část repertoáru z paměti
- využívá hlas v celém rozsahu s důrazem na hlavovou rezonanci

7. ročník

Žák

- využívá při zpěvu uvolněné držení těla
- ovládá správnou dechovou a pěveckou techniku
- při zpěvu správně frázuje a využívá dynamiku a agogiku
- orientuje se ve sborové partitūře
- dokáže vnímat vyváženost jednotlivých hlasů ve vícehlasu
- ovládá většinu repertoáru z paměti
- umí zpívat v cizím jazyce (italština, angličtina)
- umí vyjádřit náladu skladby, respektive obsah zpívaného textu
- se plně koncentruje během delších koncertních vystoupení, reaguje na sbormistrova gesta

II. stupeň („Skřivánek“)

1. a 2. ročník

Žák

- ovládá intonačně čistý zpěv svého partu ve skladbách a capella, s instrumentálním doprovodem
- má vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu

- řídí se zásadami hlasové hygieny, má vypěstované návyky kultivovaného sborového zpěvu
- dokáže zpívat z listu jednodušší skladby
- samostatně se orientuje v notovém zápisu sborové partitury

3. a 4. ročník

Žák

- ovládá intonačně čistý zpěv svého partu ve skladbách a capella, s instrumentálním doprovodem
- má vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu
- dokáže zpívat z listu jednodušší skladby
- samostatně se orientuje v notovém zápisu sborové partitury
- ukončí studium ZUŠ veřejným vystoupením

5.1.9.2 Studijní zaměření Komorní a souborová hra

Charakteristika předmětu:

Předmět Komorní a souborová hra se vyučuje zpravidla od čtvrtého ročníku prvního stupně základního studia v každém studijním zaměření na ZUŠ. Obvykle se postupuje od výuky v nejjednodušším komorním útvaru – v duu, jelikož se tak žáci naučí poslouchat jeden druhého, přizpůsobovat se, vnímat rytmus a harmonii. Postupně bývá duo rozšířeno na trio, popřípadě na kvarteto (i v kombinaci různých nástrojů) nebo na soubor.

Pro smyčcové a dechové nástroje je to výborná zkušenost, jelikož jsou vlastně nástroji melodickými, kterým chybí harmonický základ. Většina žáků má z tohoto způsobu hry radost a bere jej i jako odreagování od povinností, které mají při studiu hlavního oboru.

Cílem výuky je společná práce na hudebním díle podle individuálních možností a schopností žáků. Důraz je kladen na schopnost přenést a využít získané dovednosti z individuální výuky při hře v kolektivu. Zároveň se usiluje o uvědomění si potřeby podřizovat individuální výkon výkonu celku.

U žáků se pěstuje schopnost týmové spolupráce a rozvíjí se další stránky jejich osobnosti, odpovědnost za společné dílo, spolehlivost, dochvilnost, vytrvalost...

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Komorní hra a souborová hra

Základní studium I. stupně

4. ročník

Žák

- umí hrát v rytmu a přizpůsobit se rytmickým změnám
- hraje kultivovaným tónem
- hraje ve správné dynamice
- hraje společně s ostatními
- používá správnou dynamiku, hraje čistě a dodržuje rytmus
- přizpůsobuje se spoluhráčům a vyrovnává se zvuku jejich nástrojů
- reaguje na pokyny vedoucího souboru
- má osvojeny principy komorní (souborové) hry – ladění, souhra, rozdělení partů
- dbá na intonaci a zásady přiladování se k druhému nástroji
- ovládá svůj part – takt, předznamenání, repetice, náhodné posuvky, rytmus
- udrží dané tempo a přesný rytmus
- chápe a respektuje úlohu vedoucího souboru

5. ročník

Žák

- pohotově reaguje na požadavky vedoucího souboru
- přizpůsobí se celku v tempu, rytmu a dynamice
- uvědomuje si roli jednotlivce a zodpovědnost vůči ostatním členům souboru
- respektuje dohodnutá pravidla pro společnou práci jako je dochvilnost, osobní příprava, péče o nástroj
- kultivovaně pracuje s technickými a výrazovými prostředky

6. ročník

Žák

- zodpovědně se podílí na společných veřejných vystoupeních (respektování dohodnutého času, vhodné oblečení, chování na jevišti, soustředění při výkonu)
- chápe význam estetické stránky vystoupení
- aktivně se podílí na výsledné podobě studované skladby – bezpečně ovládá svůj part
- vyjadřuje se ke způsobu provedení skladby
- přizpůsobí se v artikulaci a agogice

7. ročník

Žák

- dle svých individuálních možností a schopností rozvíjí schopnost souhry s dalšími nástroji
- podřizuje se estetickému zájmu celku
- využívá v plné míře svých získaných dovedností v individuální výuce
- zvládá artikulační techniku a frázování
- je připraven na konfrontaci vlastního názoru na nastudovanou skladbu s názory jiných
- spoluvytváří zodpovědnost za studované dílo
- používá správnou dynamiku, hraje čistě a dodržuje rytmus
- hraje i technicky náročnější party skladeb různých stylových období a žánrů

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák

- na základě svých znalostí se aktivně podílí na volbě repertoáru
- vzhledem k vybrané skladbě odhadne reálné možnosti souboru
- je schopen samostatného naladění nástroje
- vnímá nastudovanou skladbu jako celek, dokáže zhodnotit výsledek – ladění, souhru, výraz
- naprosto samostatně zvládá svůj přidělený part
- v rámci souboru dokáže správně hudebně komunikovat – nástupy, tempo, ritardando
- dle svých možností pomáhá při organizaci zkoušek či vystoupení

3. a 4. ročník

Žák

- umí naladit svůj nástroj k danému tónu
- během hry se doladňuje vůči spoluhráčům a zvukově se s nimi vyrovnává
- správně frázuje a artikuluje, dbá na agogiku
- zvládá obtížnější party, které si připravuje individuálně ve spolupráci s učitelem hlavního oboru
- je schopen tónové diferenciaci
- má intonační stabilitu
- umí se odpoutat od vlastního hlasu
- sleduje hudební vývoj skladby po hlasech
- hraje v jednotě s ostatními hráči
- rozumí stylovosti prováděných skladeb
- je schopen přispět odbornou radou ve hře méně vyspělým hráčům
- aktivně se podílí na výběru skladeb různých žánrů

5.1.9.3 Studijní zaměření Čtyřruční hra

Charakteristika předmětu:

„Čtyřruční hra je dialog. Umění dialogu jakéhokoli, spočívá v umění poslouchat, co říká ten druhý.“ (Ilja Hurník)

Zařazení čtyřruční hry bezesporu oživuje hodinu od běžné rutiny, učí přizpůsobivosti, toleranci, zodpovědnosti, vnímavosti k druhé osobě, kompromisu i jiným lidským hodnotám. Dále rozvíjí schopnost hrát z listu, učí se zaposlouchat a být částí hudebního celku nebo „jen“ zvyšuje motivaci pro zvládnutí dané skladby. Široké spektrum čtyřruční literatury zahrnuje pro obsazení učitel-žák a dvojici žáků originální kompozice, přepracovaná díla klasických autorů, sbírky s populárními a jazzovými skladbami či vánoční koledy.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Čtyřruční hra

Základní studium I. stupně

4. - 7. ročník

Žák

- je schopen souhry se spoluhráčem na základě vnímání hudebního partu
- je schopen se přizpůsobit jak po stránce hudební, tak rytmické, tempové a agogické
- ovládá hru obou rukou v houslovém nebo v basovém klíči, ovládá pedalizaci
- je schopen citlivě reagovat na podněty spoluhráče
- nastuduje technicky a výrazově náročnější skladbu čtyřruční literatury

Základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák:

- je schopen citlivě a vyváženě souhry se spoluhráčem při interpretaci skladeb náročnější úrovně

- zvládá samostatně vypracovat prstoklady a sladit je s prstoklady partnera
- umí přizpůsobit dynamiku spoluhráči a výslednému vyznění skladby
- je schopen vedení jednotlivých hlasů
- ovládá pedalizaci

3. a 4. ročník

Žák:

- je schopen zahrát i složitější rytmy a figurace
- umí pedalizovat (i spoluhráče)
- při hře používá agogiku v souhře s partnerem
- umí pracovat s hudebním výrazem
- aktivně se zapojuje do výběru repertoáru a dokáže vyjádřit svůj hudební názor

5.1.9.4 Studijní zaměření Komorní zpěv

Charakteristika předmětu:

Cílem předmětu je kultivace hudebního projevu žáků a zároveň jim umožňuje využít dovednosti získané při studiu Sólového zpěvu či Pěvecké výchovy. Žákům bez předchozího studia otevírá nové umělecké možnosti. Žáci se učí společně zpívat jak bez doprovodu nástroje (a capella), tak i s různým instrumentálním doprovodem. V rámci předmětu Komorní zpěv může být žák zařazen např. do seskupení: komorní duo, komorní trio, komorní kvartet, aj. Komorní zpěv je prostředkem k rozvoji hudebnosti, žáka vede k cílevědomosti, kázni a odpovědnosti. Dále nabízí prostor pro sebepoznání i sdílení společných poznatků. Vznikají zde také zajímavé umělecké i sociální vazby.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Komorní zpěv

Základní studium I. stupně

4. a 5. ročník

Žák

- využívá dosud získanou pěveckou techniku, správně artikuluje
- čte a orientuje se v notovém zápise
- ve dvojhlase zazpívá svůj hlas za doprovodu klavíru
- ovládá rytmus
- vědomě zaujímá správný pěvecký postoj
- chápe pojem fráze a spojuje noty v legatu
- zpívá v jednoduchých vícehlasých skladbách
- udrží se v jednoduchém dvojhlasu
- ovládá elementární výrazové prostředky
- používá hudební paměť

6.a 7. ročník

Žák

- ovládá základy dechové techniky, měkké a opřené nasazení tónu a artikulaci
- zpívá vícehlasé skladby a orientuje se v jednodušších notových zápisech
- čistě intonuje svůj part ve vícehlase
- zpívá jednoduché vícehlasé skladby z paměti
- dodržuje pravidla společné práce
- je schopen veřejně vystoupit
- při zpěvu je schopen vnímat dirigenta a reaguje na jeho gesta
- seznamuje se s vhodnou interpretací skladeb různých stylových období

Základní studium II. stupně

1.a 2. ročník

Žák

- prakticky uplatňuje dosud získané dovednosti
- ovládá intonačně i technicky zpěv svého partu v náročnějších skladbách s instrumentálním doprovodem i a capella
- při společném zpěvu zdokonaluje své dovednosti ve prospěch celku
- orientuje se ve složitějších vícehlasých skladbách, v jejím hudebním zápisu i textu
- dokáže zdůvodnit význam pravidel společné práce
- umí vyjádřit svůj názor při hodnocení výkonu druhých, dokáže posoudit kvalitu výkonu
- přizpůsobuje se jak intonačně, tak barevně i dynamicky zvuku celého sboru

3. a 4. ročník

Žák

- pracuje samostatně s korepetitorem, je schopen se uplatnit ve vícehlasém komorním seskupení
- používá vyrovnaný hlas v celém rozsahu
- dobře se orientuje v notovém zápise
- při společné práci kultivovaně interpretuje skladby různých slohových období
- je schopen kriticky zhodnotit poslouchanou vokální a vokálně instrumentální hudbu
- umí posoudit kvalitu nastudovaného díla a samostatně vyjádří svůj názor na kvalitu společné práce
- přizpůsobuje výrazové prostředky odlišným stylům a charakterům skladeb
- aktivně a zodpovědně spolupracuje s ostatními v kolektivu

5.1.10 Vzdělávací zaměření Hudební nauka

Vzdělávací oblast Recepce a reflexe hudby je pro všechna studijní zaměření hudebního oboru realizována v předmětu **Hudební nauka**.

Charakteristika předmětu:

Obsahem a cílem předmětu hudební nauka je:

- probrat a procvičit sumu teoretických znalostí, která je nezbytná pro individuální výuku (hudební nástroj, zpěv)
- rozvíjet a zdokonalovat sluchové schopnosti dětí a jejich rytmické cítění
- probouzet a rozvíjet zájem dětí o hudbu a to jak o její aktivní provozování, tak i o poslech hodnotných skladeb, návštěvu koncertů, divadel apod.

Učební plán

- viz učební plány všech studijních zaměření hudebního oboru.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Hudební nauka

Základní studium I. stupně

1. ročník

Žák

- rozlišuje pojmy zvuk, tón, zná vlastnosti tónu
- umí číst a psát noty v G klíč nejméně v rozsahu g – g²
- zná a umí napsat noty a pomlky celou, půlovou, čtvrtěovou a osminovou
- zná durové stupnice C, G, D, F a jejich T5
- zná pojmy půltón a celý tón, umí používat posuvky, chápe předznamenání
- rozumí pojům takt, taktová čára, repetice, legato, staccato, akord
- zná základní dynamická označení p, mf, f
- umí realizovat jednoduché rytmy

2. ročník

Žák

- umí pohotově číst notový zápis nejméně v rozsahu g – c3 včetně posuvek
- zná názvy oktáv, orientuje se na klávesnici
- zná pořadí křížků a béček
- zná stupnice C-E dur, F-As dur a jejich T5
- zná pojmy melodie, rytmus, motiv, souzvuk
- zná a umí používat šestnáctinové noty, tečku za notou, ligaturu, triolu
- chápe notový zápis v F klíči
- zná základní intervaly č.1, v.2, v.3, č.4, č.5 a snaží se je dle svých schopností určit a intonovat
- dokáže sluchem rozlišit tónorod dur a moll
- zná základní rozdělení hudebních nástrojů

3. ročník

Žák

- zná všechny durové stupnice a chápe kvintový a kvartový kruh
- rozumí stavbě mollových stupnic
- zná obraty T5 a umí je vytvořit k daným stupnicím
- zná intervaly čisté, malé a velké a dle svých schopností se snaží je sluchem určit a intonovat
- zná vybraná italská tempová, přednesová a dynamická označení
- zná základní harmonické funkce T, D, S, chápe pojem tónina
- je schopen transponovat jednoduchou melodii (píseň) do jiné tóniny
- zná a umí rozlišit zpěvní hlasy soprán, alt, tenor, bas
- zná základní životopisná data a díla skladatelů: B.Smetany, A.Dvořáka, případně dalších učitelem vybraných autorů
- umí poznat po opakovaném poslechu s výkladem učitele několik vybraných skladeb (B. Smetana, A. Dvořák, M. P. Musorgskij: Kartinky aj.)

4. ročník

Žák

- zpívá jednoduché melodie na procvičení sledů sekund, tercií, kvart, kvint a sext
- plynule čte a píše noty v klíči G, hráči na příslušné nástroje noty v klíči F
- zvládá ve skupině rytmický trojhlas
- zvládá přechod od not osminových k osminové triole, a ke skupině čtyř not šestnáctinových
- umí určit a vytvořit od daného tónu velkou a malou sextu, dle svých dispozic je sluchově rozliší

- utvoří dominantní septakord
- bezpečně rozumí tvorbě durových a mollových stupnic
- umí vytvořit durové stupnice do 5 křížků a bé a jejich tónické kvintakordy

5. ročník

Žák

- zpívá ve skupině jednoduchý trojhlas
- provádí jednoduchá rytmická cvičení s notami šestnáctinovými
- chápe notu dvaatřicetinovou
- umí určit a utvořit velkou a malou septimu a podle svých dispozic je sluchově rozliší
- utvoří zmenšený a zvětšený kvintakord
- utvoří zmenšený septakord
- ovládá moll stupnice do 4 křížků a bé
- pozná v notovém zápisu základní melodické ozdoby: příraz, oporu, nátryl, mordent, trylek a obal

Vzhledem ke spojení 4. a 5. ročníku do jedné skupiny se poslechová látka každoročně do jisté míry proměňuje, a proto její znalosti nejsou zařazeny mezi povinné výstupy.

5.2 Výtvarný obor

5.2.1. Studijní zaměření: Výtvarná tvorba

Výtvarná tvorba je koncipována na základě vzdělávacího zaměření RVP pro ZUV – *Výtvarný obor*.

Přehled předmětů dle stupňů/typů studia:

- **Přípravné studium** – Přípravná výtvarná výchova (PVV 1, PVV 2)
- **Základní studium I. stupně** – Výtvarná tvorba (plošná tvorba, prostorová tvorba)
- **Základní studium II. stupně** - Výtvarná tvorba (plošná tvorba, prostorová tvorba)

Při výtvarném oboru může být zřízen zájmový kroužek pro členy všech věkových kategorií.

Učební plány

Přípravné studium

Předmět	Hodinové dotace	
	1. PVV	2. PVV
Přípravná výtvarná výchova	3	3
Celkem	3	3

Základní studium I. stupně

Předměty	Hodinové dotace							Celkem I. st.
	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	5. r.	6. r.	7. r.	
Plošná tvorba	2	2	2	2	2	2	2	14
Prostorová tvorba	1	1	1	1	1	1	1	7
Celkem	3	3	3	3	3	3	3	21

Základní studium II. stupně

Předměty	Hodinové dotace				Celkem II. st.
	1. r.	2. r.	3. r.	4. r.	
Plošná tvorba	2	2	2	2	8
Prostorová tvorba	1	1	1	1	4
Celkem	3	3	3	3	12

Učební osnovy – Přípravné studium

Přípravné studium výtvarného oboru (PVV1, PVV2) je určeno (s výjimkou zpožděného zájmu starších žáků) dětem v rozmezí 5 – 10 let.

Výuka probíhá v rozsahu 3 vyučovacích hodin týdně. Délka studia je 2 roky a je určena dětem, jež mají zájem o výtvarnou tvorbu, která rozvíjí zejména jejich představivost a fantazii, jejich vidění okolního světa a následně výtvarného zpracování dle vlastního cítění.

Charakteristika:

Náměty pro práci vycházejí z představ a pozorování přírody, dění kolem a z vlastních smyslových pocitů. Žáci se seznamují s charakterem a vlastnostmi rozličných vyjadřovacích prostředků, s výtvarnými materiály i nástroji, jež nevyžadují vyšší technickou dovednost. Poznávají hodnotu barev a linie, seznamují se jednoduchou formou, nejen individuálně, ale i ve skupinách, se světem umění.

Přípravná výtvarná výchova

4. + 5. ročník

Tematické celky učiva - žák

Výtvarné ztvárnění námětu

- má zájem o výtvarné ztvárnění svých představ, fantazií či prožitků a cítí přirozenou potřebu tvořit

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- poznává jednoduché výtvarné techniky
- získává zkušenost při používání nástrojů

Poznávání barev, linií, bodu, tvaru, plochy, struktury

- objevuje hravou formou vlastnosti a využití těchto prostředků

Seznamování se s vlastnostmi materiálu a možnostmi jeho využití

- využívá na základě zkušeností různorodé materiály, které se snaží dále přizpůsobit svým záměrům

Učební osnovy – Základní studium I. stupeň

Studium je určeno pro žáky ve věku cca 8 – 16 let (nepočítaje v to případné přihlášení se ke studiu ve vyšším věku, či důvodné přerušení). Délka studia je 7 let a navazuje na přípravné studium (PVV1, PVV2). Podporuje plynulý vývoj žákovy osobnosti od dětského spontánního výtvarného projevu a náhodné či hravé experimentace v materiálu i nástrojích k promyšlenější tvorbě dospívajících a rozumově vyzrálých jedinců. K osvojení studijních témat dochází

vrstvením zkušeností dlouhodobě získávaných v průběžné tvorbě. Studium je v 7. ročníku (i dříve) uzavřeno závěrečnou prací či účastí na výstavě absolventských prací žáků školy.

Charakteristika:

Studium navazuje na výtvarné zkušenosti získané v přípravném ročníku (PVV1, PVV2). Žák rozvíjí své schopnosti. Zvyšuje se požadavek na empatii, schopnost analýzy a syntézy. Témata ztvárňuje pomocí výtvarného jazyka (linií, barvou, skladbou struktur či materiálů, tvarem). Využívá k práci základní škálu prostředků pro kresbu, grafiku, malbu, keramiku, plastiku a prostorovou či dekorativní tvorbu. Žák uvažuje o volbě jemu nejvíce vyhovujících prostředků, nástrojů a materiálů při ztvárnění reakce na niterné i okolní podněty. Vyučování je projektového charakteru a svoboda výtvarného projevu je neomezena. Řazení úkolů vyúsťuje v logický ucelený závěr.

Plošná tvorba – I. stupeň

1. ročník

Tematické celky učiva – žák

Ztvárnění námětu

- poznává kompoziční vztahy, zákonitosti a uspořádání

Přepis reality

- pozoruje a přepisuje realitu
- volí adekvátní prostředky i materiály

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- prohlubuje dále svou technickou zdatnost
- doplňuje práci svými experimenty s nástroji i materiály

Výtvarná kultura

- osvojuje si základní terminologii
- rozlišuje výtvarné techniky kresby a malby a orientuje se v nich

2. ročník

Tematické celky učiva – žák

Ztvárnění námětu

- rozlišuje hlavní, vedlejší
- klade důraz na plány v kompozici díla

Přepis reality

- vnáší do reality vlastní názor, zkoumá výsledek

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- navazuje haptický vztah s materiály a nástroji

Výtvarná kultura

- používá umělecké dílo a snaží se pochopit sdělení

3. ročník

Tematické celky učiva – žák

Ztvárnění námětu

- řeší kompoziční vztahy s ohledem na výpověď díla

Přepis reality

- rozvíjí technické dovednosti
- zkoumá, experimentuje v použití materiálů i prostředků

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- využívá zkušeností z experimentálních snah, zkouší volit neobvyklé postupy, jež netradičně propojuje v celkový výraz

Výtvarná kultura

- konfrontuje svůj názor s názory druhých, diskutuje o tématech

4. ročník

Tematické celky učiva – žák

Ztvárnění námětu

- rozlišuje reálný svět a svět fantazie

Přepis reality

- zkoumá realitu, analyzuje ji a přenáší na plochu
- vytváří nová propojení

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- zvažuje možnosti realizace a sám volí materiál, nástroje i postupy pro svou práci

Výtvarná kultura

- začíná chápat úlohu uměleckého díla

5. ročník

Tematické celky učiva – žák

Ztvárnění námětu

- využívá obrazotvorné prvky v tvorbě

Přepis reality

- pozoruje realitu, pracuje s linií, světlem a stínem, řeší barevnost

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- experimentuje s netradiční volbou prostředků pro zadanou práci
- zkoumá výsledek

Výtvarná kultura

- vnímá historické souvislosti vzniku uměleckých děl

6. ročník

Tematické celky učiva – žák

Ztvárnění námětu

- mění svým výtvarným vyjádřením běžné v nezvyklé a naopak

Přepis reality

- řeší stavbu kompozice, využívá tvar, prostor i barevnost

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- chápe význam linií, barev, ploch i tvarů, umí je využít cíleně netradičním postupem

Výtvarná kultura

- vytváří si náhled na umělecké dílo, uvažuje o něm

7. ročník

Tematické celky učiva – žák

Ztvárnění námětu

- myslí invenčně, originálně
- řeší zadání

Přepis reality

- umí využít světlo a stín
- vnímá objem i funkci plastického kontrastu

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- kombinuje prostor s plochou, klade důraz na kompozici
- využívá možnosti struktur

Výtvarná kultura

- osvojuje si kulturní normy chování

Prostorová tvorba – I. stupeň

1. ročník

Tematické celky učiva – žák

Trojrozměrné ztvárnění námětu

- objevuje a chápe objem, prostor

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- osvojuje si různé druhy materiálu, využívá je v praxi
- učí se používat adekvátní nástroje

Výtvarná kultura

- osvojuje si základní terminologii (keramika)
- chápe pojem užitá tvorba

2. ročník

Tematické celky učiva – žák

Trojrozměrné ztvárnění námětu

- hledá plastické kontrasty

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- zpracovává různé materiály, zdokonaluje se ve zručnosti

Výtvarná kultura

- chápe využití prostorové tvorby v běžném životě
- poznává umělecká řemesla a vnímá jejich přenos pro život

3. ročník

Tematické celky učiva – žák

Trojrozměrné ztvárnění námětu

- dokáže volně zpracovat vztah objekt
- prostor

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- volně si vybírá materiál v závislosti na zadání a následně jej zpracovává

Výtvarná kultura

- prožívá dojem z uměleckého díla, dokáže o něm diskutovat

4. ročník

Tematické celky učiva – žák

Trojrozměrné ztvárnění námětu

- rozlišuje svět trojrozměrného od plošného

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- inspiruje se svým okolím, hledá asociace a volí nová řešení

Výtvarná kultura

- rozlišuje keramické, sochařské, architektonické i jiné techniky

5. ročník

Tematické celky učiva – žák

Trojrozměrné ztvárnění námětu

- pracuje s plasticitou, vnímá funkci tvaru

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- využívá netypické materiály a netradiční postupy ke zpracovávání klasických námětů

Výtvarná kultura

- orientuje se v použití výtvarných technik prostorové tvorby

6. ročník

Tematické celky učiva – žák

Trojrozměrné ztvárnění námětu

- volně přepisuje realitu
- vkládá svou invenci

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- snaží se používat netypické techniky k vlastnímu uměleckému vyjádření

Výtvarná kultura

- inspiruje se uměleckými díly, umí je docenit

7. ročník

Tematické celky učiva – žák

Trojozměrné ztvárnění námětu

- řeší kompoziční vztahy materiálu
- nalézá netradiční řešení

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- zpracovává zadání s využitím své fantazie, zkušenosti
- snaží se o neotřelost ztvárnění

Výtvarná kultura

- zapojuje se svou vlastní prací a postojem do prostorového vytváření okolního prostředí

Učební osnovy – Základní studium II. stupeň

Studium je určeno žákům ve věku 14–20 let s přihlédnutím na možnost přerušení či opožděné přihlášení ke studiu. Studium předpokládá hlubší zájem žáka o výtvarnou činnost. Výuka je zaměřena na hledání individuálního výrazu. Studium 4. ročníku je uzavřeno závěrečnou prací.

Charakteristika:

Během pravidelného studia dochází k nenásilnému, leč cílenému osvojování si základních výtvarných znalostí a dovedností, jež se poté průběžně využívají při hledání forem pro výslednou výtvarnou výpověď, která ponese i odpovídající kultivovanost výtvarného projevu. Žáci hledají a porovnávají vlastní identitu ve vztahu k okolí. Jde o hledání individuálního výrazu, který tvoří v jejich projevu předpoklad k seberealizaci. Ve volné tvorbě volí vlastní témata a řeší je osobitou formou. Zároveň doplňují své tvůrčí povědomí studijní formou výtvarného umění.

Plošná tvorba – II. stupeň

1. ročník

Tematické celky učiva – žák

Ztvárnění námětu

- hledá na základě zkušeností a znalostí vlastní identitu

Přepis reality

- nalézá efekt vlastního vyjádření v lepší technické zručnosti

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- rozvíjí získané poznatky a zkušenosti

Výtvarná kultura

- chronologicky zařazuje své znalosti

2. ročník

Tematické celky učiva – žák

Ztvárnění námětu

- vytváří si svůj vlastní individuální výraz

Přepis reality

- vkládá do reality svou identitu, již ztvárzuje osobitým rukopisem

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- analyzuje své dovednosti a znalosti
- vytváří výtvarná díla kombinovanými technikami

Výtvarná kultura

- získává přehled v oblasti výtvarného umění doma i v zahraničí

3. ročník

Tematické celky učiva – žák

Ztvárnění námětu

- sám si vybírá vlastní témata a řeší je osobitou formou

Přepis reality

- hledá vhodnou formu pro svou výtvarnou výpověď

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- využívá nové technologické poznatky, jež získal náhodným experimentováním

Výtvarná kultura

- hledá inspirace jak osobně, tak za pomoci mediálních prostředků

4. ročník

Tematické celky učiva – žák

Ztvárnění námětu

- originálně řeší své vlastní výtvarné náměty

Přepis reality

- klade důraz nejen na volbu a technické zpracování tématu, ale i na adjustaci výtvarného díla

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- řeší technologicky náročnější provedení výtvarného počínu

Výtvarná kultura

- uplatňuje získané znalosti při vlastní tvorbě

Prostorová tvorba – II. stupeň

1. ročník

Tematické celky učiva – žák

Trojrozměrné ztvárnění námětu

- zvládá řemeslnou zručnost při zpracování tématu

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- přepisuje reálný objekt v různých materiálech

Výtvarná kultura

- pocitově prožívá umělecká díla

2. ročník

Tematické celky učiva – žák

Trojrozměrné ztvárnění námětu

- kvalitně a osobitě volí a zpracovává námět

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- využívá doplnění objektu o netradiční i náhodně vzniklé prvky

Výtvarná kultura

- orientuje se v základním rozdělení oborů prostorové tvorby

3. ročník

Tematické celky učiva – žák

Trojrozměrné ztvárnění námětu

- propojuje komplexně téma s materiálem

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- pracuje s náhodou a umí ji rozumově využít ve svůj prospěch

Výtvarná kultura

- chápe vývoj výtvarné kultury napříč staletími

4. ročník

Tematické celky učiva – žák

Trojrozměrné ztvárnění námětu

- umí efektivně propojit různorodost materiálu

Experimentace s materiály, nástroji a postupy

- zpracovává téma hapticky a kognitivně

Výtvarná kultura

- orientuje se v oblastech kultury a komunikuje na zadané téma

Poznámka k učebnímu plánu

Do plošné a prostorové tvorby jsou vřazovány prvky objektové a akční tvorby dle potřeby (platí pro základní studium I. a II. stupně).

5.3 Taneční obor

5.3.1 Studijní zaměření Taneční obor

Charakteristika předmětu:

Cílem tanečního oboru ZUŠ je přivést děti prostřednictvím tance k umění jako takovému.

Tanec, ale jako jediné umění rozvíjí kromě citových, rozumových a duchovních sil i fyzickou složku osobnosti.

Snahou tanečního oboru je podchytit u dětí přirozenou radost z pohybu.

Ve věku 5 až 6 let mohou děti začít navštěvovat taneční přípravku, od 7 do 9 let projdou tzv. taneční průpravou a od 10 let navazuje výuka tanečních technik a stylů. Seznamují se se základy klasického tance (baletu), současného tance a českých lidových tanců. Je důležité zdůraznit, že technika je zde chápána jako prostředek, jak se dítě může samo prostřednictvím pohybu umělecky vyjádřit, nikoli jen jako pouhý dril a napodobování. Vlastní tvořivost a fantazii mohou žáci uplatnit v tzv. taneční praxi, která je součástí celého studia.

Taneční obor ZUŠ lze navštěvovat až do dospělého věku, ale od prvních tanečních kroků ctíme pravidlo, že dítě má zůstat dítětem svého věku a svých zájmů, nemá se stylizovat do staršího a už vůbec ne dospělého.

Přípravné studium

Učební plán: č. 1, dvouleté studium:

	1. ročník	2. ročník
Taneční příprava	2	2

Vyučovací předmět: Taneční příprava:

Hlavním úkolem taneční přípravy je rozvíjet přirozený dětský projev formou pohybových her a hravých cvičení. Děti poznávají části svého těla, pěstují si pocit správného držení, zejména v polohách na místě. Vypracovávají si základní tělesnou citlivost, pružnost a koordinaci. Seznamují se s prostorem a pohybem v něm nejjednodušším způsobem (chůze, běh, poskoky).

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Taneční příprava

1. ročník

Žák:

- předvede pohybové dovednosti směřující k návyku správného držení těla
- rozezná základní polohy na místě (leh na zádech i skrčmo, leh na břiše, sedy zkřížmo, snožmo a na patách, klek i se vzporem)
- zvládá postavení v I.a II.pozici paralelní
- orientuje se v základních směrech v prostoru
- pohybuje se v prostoru přirozenou chůzí, sunnou chůzí, během, poskočným krokem
- dokáže pracovat ve dvojici a volné skupině
- rozumí pojmům zástup a kruh
- rozlišuje základní tempo (pomalu-rychle), hudební zvuk (vysoko-nízko), dynamiku (silně-slabě)
- uplatňuje svůj dětský projev prostřednictvím dětských pohybových tanečních her se zpěvy a říkadly i s využitím náčiní

2.ročník

Žák:

- ovládá pohybové dovednosti, které vypracovávají správné držení těla

- předvede základní polohy na místě (leh na zádech i pokrčmo, leh na břiše, sedy zkřížmo, snožmo, roznožmo i na patách, klek i na jednom kolenu a se vzporem)
- zvládá postavení v I. a II.p. mírně vytočené
- pohybuje se v prostoru taneční chůzí, přísunným krokem (stranou) a cvalem stranou
- zaskáče výskoky v I. a II.p. paralelní
- rozlišuje pojmy zástup a řada
- rozezná stoupající a klesající melodii, zrychlování a zpomalování tempa, melodii v durové a mollové tónině
- dětské pohybové a tanečních hry
- jednoduchý improvizace

Učební plán: č. 2, jednoleté studium:

	1. pololetí	2. pololetí
Taneční příprava	2	2

Vyučovací předmět: Taneční příprava:

Hlavním úkolem taneční přípravy je rozvíjet přirozený dětský projev formou pohybových her a hravých cvičení. Děti poznávají části svého těla, pěstují si pocit správného držení, zejména v polohách na místě. Vypracovávají si základní tělesnou citlivost, pružnost a koordinaci. Seznamují se s prostorem a pohybem v něm nejjednodušším způsobem (chůze, běh, poskoky).

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Taneční příprava

1. ročník

Žák:

- předvede pohybové dovednosti, které vypracovávají správné držení těla
- ovládá základní polohy na místě
- zvládá postavení v I. a II.p. paralelní i mírně vytočené
- orientuje se v základních směrech v prostoru
- pohybuje se v prostoru přirozenou chůzí, sunnou chůzí, během, poskočným krokem, přísunným krokem a cvalem
- zaskáče výskoky v I. a II.p. paralelní
- dokáže pracovat ve dvojici a volné skupině
- rozlišuje pojmy zástup, řada, kruh
- chápe základní tempo (pomalu-rychle), hudební zvuk (vysoko-nízko), dynamiku (silněslabě)
- odlišuje stoupající a klesající melodii, zrychlování a zpomalování tempa, melodii v durové a mollové tónině
- uplatňuje svůj dětský projev prostřednictvím dětských pohybových a tanečních her se zpěv i říkadly

Vyučovací předmět: Taneční kombinované techniky a praxe

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	1.r	2.r	3.r	4.r
Taneční kombinované techniky a praxe	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3

Vyučovací předmět: Taneční kombinované techniky a praxe:

Součástí předmětu taneční kombinované techniky a praxe jsou taneční průprava, klasický tanec, lidový tanec, současný tanec a taneční praxe. Jsou v jednotlivých ročnících zařazovány s ohledem na fyzický a psychický vývoj žáků a danou hodinovou dotaci. Použití jednotlivých technik v rámci předmětu Taneční kombinované techniky a praxe je plně v kompetenci a ve specializaci vyučujícího tanečního oboru.

Poznámky:

Při projevení vhodných dovedností se lze se žáky od 4. ročníků specializovat na konkrétní techniku a rozvíjet jejich schopnosti ve zvolené technice.

V případě jednotlivých tanečních technik a jejich specializaci lze začít např. se špičkou technikou dříve než v 6. ročníku, vše podle dispozic a technické vyspělosti žáků.

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Taneční kombinované techniky a praxe

I. STUPEŇ

1. ročník:

Žák:

- chápe důležitost správného držení těla v základních polohách na místě i v základních prvcích pohybu z místa
- rozlišuje základní přízemní polohy (lehy, sedy, kleky)
- rozpozná základní části těla
- v průpravném cvičení na zemi vědomě zapojuje jednotlivé svalové oblasti
- pohybuje se z místa během, chůzí, cvalem, poskočným krokem

- využívá poloh na zemi pro zvýšení pohyblivosti v kloubech dolních a horních končetin
- provádí kotoul vpřed a vzad, svíčku a převaly v lehu
- používá nabyté dovednosti v jednoduchých tanečních a pohybových hrách i s využitím náčiní
- jednoduchým pohybem vyjádří hudební změny tempa, změny dynamické i melodické
- zvládá základní prostorové vztahy v pohybu po osmě a diagonále
- spolupracuje ve dvojici, trojici, skupině
- využívá své pohybové fantazie při jednoduché improvizaci
- předvede jednoduchou choreografii

2. ročník:

Žák:

- dodržuje správné držení těla na místě i v pohybu z místa
- dokáže provést některé prvky z poloh na zemi ve stoji, čímž zvyšuje svou sílu, pružnost, koordinaci a pohyblivost jednotlivých částí těla i těla jako celku
- v prostoru přejde plynule z pohybu směrem vpřed do pohybu směrem vzad i opačně (chůze, běh)
- předvede silnější odraz a větší výšku skoku v poskocích, cvalu a výskocích • uplatňuje chůzi, běh, poskočný krok, cval, výskoky, skoky, jednoduché otáčky a obraty samostatně i v krátkých kombinacích
- zopakuje základní kroky lidového tance v taneční praxi
- zatančí jednoduchý lidový tanec
- předvede základní průpravná cvičení na zemi vycházející z metody B. Kniazeva
- ovládá náročnější cviky na koberci
- ovládá taneční náčiní samostatně i ve skupině
- předvede jednoduchou taneční improvizaci na vlastní náměty
- využívá prostorových možností pro pohyb v zástupu i pro postavení v řadě
- reaguje jednoduchým pohybem na změny v hudebním doprovodu
- dokáže veřejně vystoupit s nacvičenou choreografií

3. ročník:

Žák:

v klasickém tanci

- průpravná cvičení na zemi vycházející z metody B. Kniazeva
- ukáže základní pozice dolních končetin (I.,II.,III.p.) a horních končetin (0.,1.,2.,3.p.)
- popíše základní postavení čelem i bokem k tyči
- základní prvky u tyče i na volnosti a základní skoky provádí z I. a II. pozice

v lidovém tanci

- ukáže prvky českých lidových tanců a dodrží charakter stylu provedení
- předvede krátký lidový tanec z Čech

v současném tanci

- v pohybu používá odděleně jednotlivé svalové skupiny-izolace
- provádí postupnou vlnu trupu (první uvědomění následnosti v pohybu)
- při pohybu v prostoru užívá běhu a chůze v různém tempu a rytmických obměnách a
v kombinaci s probranými prvky v pohybu z místa
- předvede chůzi a běh bočně i s dostředivým vztahem
- přenáší váhu na paže, zvládá stoj na rukou s dopomocí v taneční praxi
- v drobných tanečních skladbách uplatňuje získané dovednosti z jednotlivých technik
- uvědomuje si rozdílnost spolupráce ve dvojici, trojici a skupině
- improvizací vyjádří náladu jednoduché hudební skladby
- aktivně se zapojuje do tvorby krátkých pohybových etud
- prezentuje se na veřejnosti

4. ročník:

Žák:

v klasickém tanci:

- při cvičení základních prvků u tyče i na volnosti správně přenáší váhu na stojnou dolní končetinu a dodržuje správné držení těla
- základní prvky u tyče i na volnosti a základní skoky provádí z V. pozice

v lidovém tanci

- předvede základní prvky obtížnějších lidových tanců se zaměřením na Jihočeský region

v současném tanci:

- označí základní tělesnou osu a tělesné centrum (těžiště)
- spojuje dech s pohybem (otevření, protažení s nádechem a sbalení, uvolnění s výdechem)
- předvede základní převaly na zemi a rolování páteře
- zopakuje krátké pohybové vazby v různých polohách
- používá základní pohybovou koordinaci horních a dolních končetin při pohybu v prostoru

v taneční praxi

- použije jednoduchý pohyb jako výrazový prostředek v krátkých pohybových etudách a hudebních skladbách
- zorientuje se při pohybu v prostoru podle bodového členění tanečního sálu z klasické taneční techniky
- v taneční improvizaci využije rekvizitu
- dovede tanečně ztvárnit vhodnou hudební skladbu
- uplatňuje vlastní tvořivost při tvorbě nových choreografií

5. ročník:

Žák:

v klasickém tanci

- násobí jednotlivé prvky u tyče i na volnosti, pro získání větší síly dolních končetin
- u určených prvků u tyče otevírá kročnou nohu do poloh en l air
- základní prvky u tyče i na volnosti a základní skoky provádí ze IV. pozice

v současném tanci

- rozlišuje protažení v základní tělesné ose a osách horních a dolních končetin
- označí tělesné centrum a tělesné periferie
- propojuje dech, princip sbalení a otevření v základních převalech na zemi
- rozlišuje vedený a švihový pohyb horních a dolních končetin a páteře
- provádí pohybové vazby v různých polohách na místě i v pohybu z místa
- dokáže skoky s výměnou dolních končetin (střížné) a dálkový skok
- předvede přenesení váhy na paže v přemetu stranou

v taneční praxi

- vedle pohybového vyjádření zapojí i výrazovou složku projevu
- rozumí důležitosti vhodného hudebního doprovodu k jednotlivým tanečním technikám
- při improvizaci pracuje samostatně i ve dvojici
- využívá své osobité tvořivé schopnosti při tvorbě společných choreografií
- posoudí kvalitu provedeného pohybu u spolužáků, a naopak přijme jejich hodnocení
- navštěvuje divadelní představení a dokáže o nich hovořit

6. ročník:

Žák:

v klasickém tanci

- koordinuje pohyb dolních a horních končetin u všech základních prvků u tyče i na volnosti
- ke všem základním prvkům u tyče i na volnosti doplní pohyb hlavy
- předvede jednoduché obraty u tyče i na volnosti
- má možnost podle technické vyspělosti se seznámit se špičkovou technikou

v současném tanci

- vazby v přízemních polohách a ve stoji
- ve vazbách kombinuje vedený a švihový pohyb
- do probraných prvků v prostoru vkládá jednoduché otáčky

v taneční praxi

- samostatně řeší drobné prostorové, rytmické a výrazové úkoly
- důvěřuje spolužákům při společné improvizaci ve skupině
- hodnotí výkony spolužáků stejně jako své vlastní
- projevuje vlastní iniciativu účastnit se na veřejných vystoupeních

7. ročník:

Žák:

v klasickém tanci

- objasní základní pózy par terre klasické taneční techniky
- v základních pózách par terre koordinuje pohyb dolních a horních končetin a hlavy
- ukáže základní malé a střední skoky klasické taneční techniky
- podle možností a dispozic pokračuje ve špičkové technice

v současném tanci

- zopakuje složitější kombinace převalů při cvičení na zemi
- ukáže všechny probrané prvky v nejruznějších vazbách a polohách na místě i pohybu z místa, otáčky

v taneční praxi

- řeší složitější prostorové, rytmické a výrazové úkoly ve skupině i jednotlivě
- využívá hudební i nehudební doprovod
- vědomě pracuje s vlastním tělem a je schopen variací v rámci tanečních technik
- využívá své fyzické možnosti v rámci daných technik
- aktivně se zapojuje do tvorby nových choreografií, jak svou kreativitou, tak svým zodpovědným přístupem k jejímu technickému vypracování
- uplatňuje ve svém pohybovém projevu i emocionální složku

II. STUPEŇ:

1. ročník:

Žák:

v klasickém tanci

- probrané prvky u tyče předvede v rychlejším tempu a rytmických kombinacích
- zvyšuje u tyče sílu stojné nohy cvičením relevé - abaisse
- předvede průpravu pro tours z V. a IV. pozice
- používá na volnosti velké pózy par terre jako základ „Adagia“

v současném tanci

- pohybuje se v prostoru v závislosti na posunu tělesného těžiště
- rozlišuje pohybový slovník probíraných technik

v taneční praxi

- projevuje vlastní názor při vytváření nové choreografie a o čistotě jejího provedení v návaznosti na jednotlivé taneční techniky
- přijímá konstruktivní kritiku
- dbá ve všech tanečních technikách na čistotu a kvalitu prováděných prvků

2. ročník:

Žák:

v klasickém tanci

- v určených probraných prvcích u tyče přechází stojnou nohou na relevé
- přenesení průpravu pro tours z V. a IV. pozice na volnost
- rozlišuje pózy I. až IV. arabesques
- v „Adagiu“ na volnosti používá pózy en l'air
- zaskáče skoky malého allegro se změnou épaulement

v současném tanci

- označí centrální a vedlejší těžiště a využívá jejich vzájemnou souhru
- rozlišuje kvalitu pohybu v závislosti na vnějším prostoru (prostředí, ve kterém se pohybuje) a vnitřním prostoru (vlastní tělo) v taneční praxi
- improvizuje na základě vlastní fantazie
- kontaktní improvizace ve dvojici
- využívá vlastní aktivitu při tvorbě tanečních choreografií

3. ročník:

Žák:

v klasickém tanci

- zakončí vazby u tyče v pózách a polohách en l'air
- složitější vazby u tyče a na volnosti
- objasní základní principy obrátů fouetté

- skoky středního allegra
- používání odborného názvosloví taneční techniky

v současném tanci

- předvede další možnosti pohybu hlavy, šíje a trupu ve vazbách
- uplatňuje neobvyklé hudební doprovody

v taneční praxi

- využívá svých technických znalostí a dovedností k individuálnímu pohybovému

vyjádření

- zdůrazňuje svou individualitu v improvizaci i při tvorbě společných choreografií
- projeví vlastní názor na zhlédnutá taneční představení

4. ročník:

Žák:

v klasickém tanci

- zopakuje složitější vazby probraných prvků u tyče a volnosti
- na volnosti předvede probrané prvky en tournant
- otočí 1 tour z V. a IV. pozice
- objasní základní skoky velkého allegra

v současném tanci

- předvede další možnosti pohybu dolních a horních končetin
- využívá časových proměn, prostorových a dynamických změn na obsah pohybu
- cíleně používá hudbu jako zvukové prostředí (kulisu)

v taneční praxi

- aktivně používá veškeré doposud získané znalosti a dovednosti
- vědomě osvojené technické dovednosti v rámci tanečních technik s cílem provádět je podle schopnosti v co nejčistší formě
- zvládne vlastní hodnocení i hodnocení v rámci skupiny
- chápe tanec jako uměleckou disciplínu, která vnáší nové hodnoty do jeho života

6. Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Základní umělecká škola ve Zlivi je otevřena žákům se speciálními vzdělávacími potřebami. Pokud takový žák prokáže nezbytné předpoklady potřebné pro přijetí do zvoleného uměleckého oboru, škola pro něho vytvoří podmínky pro vzdělání v tomto oboru s ohledem na jeho potřeby a možnosti.

Obsah jednotlivých předmětů pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami bude vždy individuálně přizpůsoben a upraven v souladu mezi vzdělávacími požadavky formulovanými v RVP ZUV a skutečnými možnostmi těchto žáků.

Pro tento typ výuky bude zajištěna speciální odborná připravenost pedagogických pracovníků, škola bude spolupracovat s odbornými pracovišti (PPP, SPC) a se zákonnými zástupci žáka.

Za žáky se speciálními vzdělávacími potřebami jsou považováni žáci se:

- zdravotním postižením (tělesným, zrakovým, sluchovým, mentálním, autismem, vadami řeči, souběžným postižením více vadami a vývojovými poruchami učení nebo chování)
- zdravotním znevýhodněním (zdravotním oslabením, dlouhodobým onemocněním a lehčími zdravotními poruchami vedoucími k poruchám učení a chování)
- sociálním znevýhodněním (z rodinného prostředí s nízkým sociálně-kulturním postavením, ohrožení sociálně patologickými jevy, s nařízenou ústavní výchovou nebo uloženou ochrannou výchovou a žáci v postavení azykantů a účastníků řízení o udělení azylu).

Diagnostika speciálních vzdělávacích potřeb a posuzování možností žáků se zdravotním postižením a zdravotním a sociálním znevýhodněním probíhá se souhlasem rodičů nebo zákonných zástupců žáka prostřednictvím školských poradenských zařízení zařazených do rejstříku škol a školských zařízení (pedagogicko-psychologické poradny, speciálně pedagogická centra).

7. Vzdělávání žáků mimořádně nadaných

Mimořádné nadání se může projevovat v celkově nadprůměrných kognitivních schopnostech žáka, kdy žák dosahuje vynikajících výsledků ve většině nebo ve více oblastech vzdělávání, velmi často se však jedná i o specifický typ nadání. Proto je důležité umět nadání žáka rozpoznat, podchytit a soustavně je rozvíjet.

Iniciátorem zařazení bývá učitel na základě zjištění mimořádných schopností žáka. Zařazení je podmíněno žádostí rodičů a odborným posudkem z pedagogicko-psychologické poradny.

Práce s nadanými žáky je velmi náročnou, ale rovněž velmi důležitou součástí učitelské profese. Přesto právě nadaní žáci často vyžadují specifické vzdělávací přístupy, jejich plánování a začleňování do výuky je náročné a často stojí nad rámcem běžných povinností a problémů, se kterými se každý učitel potýká.

Nadání je nejčastěji definováno jako soubor schopností, které jedinci umožňují dosahovat výkonů nad rámec běžného průměru populace. Umělecké talenty bývají již u malých dětí poměrně snadno rozpoznány a mohou být také záhy rozvíjeny.

Podobně jako žáci se speciálními vzdělávacími potřebami mají specifické vzdělávací potřeby a nároky i žáci mimořádně talentovaní. Nadaní žáci mají být vzdělávání v souladu se svými schopnostmi.

Mimořádný talent je v podmínkách základního uměleckého vzdělávání většinou odhalen učitelem, dále je možné využít spolupráce s kvalifikovanou osobou schopnou objektivního posouzení (např. výkonný umělec, zkušený pedagog, psycholog). Žák, který je identifikován jako „mimořádně nadaný“, by měl být schopen své nadání dále rozvíjet, soustavně na sobě pracovat a podávat vynikající výkony ve svém uměleckém oboru. Jeho cílem je pokračování v dalším profesionálním studiu na škole s uměleckým zaměřením. Důležité je pak kompletní uchopení problematiky (zájem vystupovat a zúčastňovat se veřejných akcí, přehlídek, soutěží, návštěvy koncertů, galerií, divadelních představení).

K vytvoření potřebných vzdělávacích podmínek žáků mimořádně nadaných jsou v jednotlivých uměleckých oborech určeny především rámcové učební plány s rozšířeným počtem vyučovacích hodin. Obsah studia bude stanoven v ŠVP na základě návrhu učitele a komise k tomuto účelu vytvořené vždy k 1. 9. příslušného školního roku.

8. Hodnocení žáků a vlastní hodnocení školy

8.1. Zásady a způsob hodnocení žáků

Hodnocení žáků je součástí výchovně vzdělávací strategie školy. Je důležitým nástrojem, který poskytuje učiteli i žáku zpětnou vazbu, informuje ho o míře dosažení očekávaného výstupu.

Krátkodobé hodnocení

V každé vyučovací hodině je učitelem hodnocen pokrok ve zvládnutí dílčích dovedností a kompetencí dosažený od minulé vyučovací hodiny. Žák se na tomto hodnocení spolupodílí, je veden k tomu, aby sebekriticky zhodnotil vlastní výkon. Kvantifikátorem hodnocení je klasifikační stupeň v žákovské knížce:

- 1 Žák bez výhrad zvládl předepsaný úkol, předvedl získanou dovednost na požadované úrovni, má výborné předpoklady pro zvládnutí dalšího úkolu.
- 2 Žák v podstatě zvládl předepsaný úkol, předvedl získanou dovednost s drobnými chybami, má předpoklady pro zvládnutí dalšího úkolu.
- 3 Žák zvládl předepsaný úkol jen částečně, získané dovednosti nejsou ucelené, žák nemá předpoklady pro zvládnutí dalšího úkolu.
- 4 Žák úkol nezvládl, nezískal žádné nové dovednosti (necvičil), nemá předpoklady pro zvládnutí dalšího úkolu.

Dlouhodobé hodnocení

Dlouhodobé hodnocení vyjadřuje úroveň dosažených očekávaných výstupů za celé klasifikační období (pololetí). Kvantifikátorem je klasifikační stupeň zapsaný ve třídním výkazu a na vysvědčení. Znamku stanoví učitel daného předmětu na základě výsledků práce v celém klasifikačním období. Při závěrečném hodnocení hry na hudební nástroj je základem hodnocení výsledek postupové zkoušky, k výsledkům práce v celém klasifikačním období učitel přihlíží. Žák může být ředitelem školy (zástupcem) osvobozen od povinnosti složit postupovou zkoušku, podá-li odpovídající výkon při koncertu anebo v soutěži.

8.2. Pravidla postupových zkoušek

1. Povinnost složit na konci školního roku postupové zkoušky vyplývá žákům ZUŠ z platné vyhlášky o základním uměleckém vzdělávání č. 71/2005 Sb. v ročnících stanovených ŠVP.
2. K zabezpečení splnění povinností vyplývajících z výše uvedených dokumentů vyhlašuje zástupce ředitele školy postupové zkoušky v hudebním oboru zpravidla ve druhém týdnu v červnu.
3. Zástupce ředitele školy jmenuje předsedy komisí z řad učitelů s přihlédnutím k jejich odbornosti.
4. Zástupce ředitele školy stanoví další členy komisí a podrobný rozpis závěrečných postupových zkoušek. Zkušební komise jsou nejméně tříčlenné.
5. Pro žáky, kteří se nemohou ze závažných důvodů zúčastnit postupových zkoušek v řádném termínu, vypisuje zástupce ředitele školy náhradní termín v průběhu měsíce června. Ze zdravotních důvodů lze postupovou zkoušku odložit na začátek září následujícího školního roku (žák doloží lékařské potvrzení).
6. Žáci se dostavují k závěrečným postupovým zkouškám dle pokynů učitelů hlavních předmětů, zpravidla v den řádné výuky.
7. Příjímací zkouška do 1. ročníků žáků PHV v hudebním oboru obsahuje ukázkou hry libovolné lidové písně a odpovídajícím způsobem provedenou kontrolu dispozic pro studium hudebního oboru (zejména rytmus, intonace). Výkon žáka PHV se neznámkuje, hodnotí se pouze jeho způsobilost či nezpůsobilost ke studiu základního studia I. stupně hudebního oboru.
8. Závěrečná postupová zkouška žáků I. a II. stupně hudebního oboru se skládá ze dvou částí:
 - technická část (stupnice a etudy)
 - přednesová část (přednesová skladba s nebo i bez doprovodu).
9. O průběhu závěrečných postupových zkoušek se vede tato dokumentace:
 - protokol o přijímání žáků a komisionálních zkouškách (SEVT)
 - zápis do třídní knih (zodpovídá třídní učitel)
 - zápis do žákovské knížky (zodpovídá třídní učitel)
 - zápis do katalogu o průběhu studia (zodpovídá třídní učitel).
10. Zástupce ředitele školy může osvobodit žáka z vykonání závěrečné postupové zkoušky na základě jeho dosažených výborných studijních výsledků.
11. Žáci I. a II. stupně základního studia jsou u závěrečných postupových zkoušek klasifikováni těmito stupni: výborný, chvalitebný, uspokojivý, neuspokojivý.

12. Žáci, kteří ukončují základní studiu I. a II. stupně (absolventi), vykonají závěrečnou zkoušku formou veřejného absolventského vystoupení. Těmto žákům se vyplní protokol o přijímání žáků a komisionálních zkouškách, kde se zapíše program koncertu.
13. Nehudební obory zajišťují postupové zkoušky jiným způsobem, např. veřejnou prezentací svých uměleckých děl a výkonů nebo alespoň dosažením úrovně prací nebo výkonů této prezentaci odpovídající.

8.3. Profil absolventa ZUŠ

- má dobrou znalost not (orientace v notovém zápisu)
- má nástrojovou, sluchovou a rytmickou dovednost
- je schopen souhry s dalšími nástroji
- má celkovou kulturní vyspělost a znalost hudebních slohů
- nabyt odborné znalosti a schopnosti v uměleckém oboru, který studoval
- má přehled o historickém vývoji umění v daném oboru, uměleckých stylech, formách a skladatelích
- má aktivní a tvořivý vztah k umění
- důvěřuje svým schopnostem
- je zodpovědný k sobě i k týmu, kterého je součástí
- umí najít způsob vlastní seberealizace
- umí argumentovat a umí přijímat názory jiných, umí spolupracovat
- je otevřený k řešení
- umí zformulovat svůj názor
- dokáže se dále umělecky rozvíjet

8.4. Oblasti vlastního hodnocení školy

Cílem vlastního hodnocení školy je analýza podmínek vzdělávání ve škole jako nástroj pro její další vývoj. Vlastní hodnocení školy slouží zároveň jako podklad pro zpracování výroční zprávy o činnosti školy a řídí se platnou legislativou.

Nástroje vlastního hodnocení školy:

- sledování a rozbor pedagogické dokumentace
- hodnotící komunikace s učiteli
- komunikace s rodiči a žáky
- průběh žákovských a veřejných vystoupení
- hospitační činnost
- SWOT analýza
- inspekční zpráva

Hlavní oblasti vlastního hodnocení školy:

- podmínky ke vzdělávání, materiálně technické podmínky
- psychohygiena zaměstnanců na pracovišti
- průběh a výsledky vzdělávání
- podpora školy žákům se speciálními vzdělávacími potřebami a mimořádně nadaným
- spolupráce s rodiči, vztah školy k žákům a veřejnosti
- řízení školy, kvalita personální práce, další vzdělávání pedagogických pracovníků
- úroveň výsledků práce školy vzhledem k jejím podmínkám
- prezentace školy a výsledků její práce

Obsah

1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE
2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY
 - 2.1 Počet odborů, velikost
 - 2.2 Historie a současnost školy
 - 2.3 Charakteristika pedagogického sboru
 - 2.4 Dlouhodobé projekty, regionální spolupráce a mezinárodní spolupráce
 - 2.5 Vybavení školy a její podmínky
3. ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE
 - 3.1 Cíle základního uměleckého vzdělávání (RVP)
 - 3.2 Klíčové kompetence v základním uměleckém vzdělávání (RVP)
4. VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ CÍLE
 - 4.1 Hudební obor
 - 4.2 Výtvarný obor
 - 4.3 Taneční obor
5. VZDĚLÁVACÍ OBSAH UMĚLECKÝCH OBORŮ
 - 5.1 Hudební obor
 - 5.1.1 Vzdělávací zaměření Přípravná hudební výchova
 - 5.1.2 Vzdělávací zaměření Hra na akordeon
 - 5.1.3 Vzdělávací zaměření Hra na klávesové nástroje
 - 5.1.3.1 Studijní zaměření Hra na elektronické klávesové nástroje
 - 5.1.3.2 Studijní zaměření Hra na klavír
 - 5.1.4 Vzdělávací zaměření Hra na smyčcové nástroje
 - 5.1.4.1 Studijní zaměření Hra na housle
 - 5.1.5 Vzdělávací zaměření Hra na dechové nástroje
 - 5.1.5.1 Studijní zaměření Hra na zobcovou flétnu
 - 5.1.5.2 Studijní zaměření Hra na příčnou flétnu
 - 5.1.5.3 Studijní zaměření Hra na saxofon
 - 5.1.5.4 Studijní zaměření Hra na trubku

- 5.1.5.5 Studijní zaměření Hra na lesní roh
- 5.1.5.6 Studijní zaměření Hra na baskřídlovku
- 5.1.5.7 Studijní zaměření Hra na pístový trombon
- 5.1.5.8 Studijní zaměření Hra na snižcový pozoun
- 5.1.5.9 Studijní zaměření Hra na tubu
- 5.1.6 Vzdělávací zaměření Hra na strunné nástroje
- 5.1.6.1 Studijní zaměření Hra na kytaru
- 5.1.6.2 Studijní zaměření Hra na elektrickou kytaru
- 5.1.6.3 Studijní zaměření Hra na basovou kytaru
- 5.1.7 Vzdělávací zaměření Hra na bicí nástroje
- 5.1.7.1 Studijní zaměření Hra na bicí nástroje
- 5.1.8 Vzdělávací zaměření Sólový zpěv
- 5.1.8.1 Studijní zaměření Pěvecká hlasová výchova
- 5.1.9 Vzdělávací zaměření Kolektivní interpretace
- 5.1.9.1 Studijní zaměření Sborový zpěv
- 5.1.9.2 Studijní zaměření Komorní a souborová hra
- 5.1.9.3 Studijní zaměření Čtyřruční hra
- 5.1.9.4 Studijní zaměření Komorní zpěv
- 5.1.10 Vzdělávací zaměření Hudební nauka
- 5.2 Výtvarný obor
- 5.2.1 Studijní zaměření Výtvarná tvorba
- 5.3 Taneční obor
- 5.3.1 Studijní zaměření Taneční obor

- 6. ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

- 7. VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNÉ NADANÝCH

- 8. HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY
- 8.1 Zásady a způsob hodnocení žáků
- 8.2 Pravidla postupových zkoušek
- 8.3 Profil absolventa ZUŠ
- 8.4 Oblasti vlastního hodnocení školy